

EUROOPAN YHTEISÖJEN KOMISSIO

Bryssel 14.7.2004
KOM(2004) 490 lopullinen

2004/0161 (CNS)

Ehdotus:

NEUVOSTON ASETUS

**Euroopan maaseudun kehittämisen maatalousrahaston (maaseuturahaston)
tuesta maaseudun kehittämiseen**

(komission esittämä)

{SEK(2004) 931}

PERUSTELUT

1. Vuosina 2003 ja 2004 toteutettiin yhteisen maatalouspolitiikan ensimmäistä pilaria koskevat perinpohjaiset uudistukset, joten seuraavalla budjettikaudella politiikan uudistuksen pääasiallisena kohteena on maaseudun kehittäminen.
2. Koska EU-25:n väestöstä yli puolet asuu maaseutualueilla, jotka kattavat 90 prosenttia unionin pinta-alasta, maaseudun kehittäminen on tärkeä politiikan ala. Maa- ja metsätalouden merkitys on ensiarvoisen suuri maankäytön ja EU:n maaseutualueiden luonnonvarojen hallinnan kannalta sekä maaseutuyhteisöjen elinkeinoelämän monipuolistajana.
3. Ongelmat ja haasteet, joihin maaseudun kehittämispolitiikan avulla pyritään vastaamaan, ovat lyhyesti sanottuna seuraavat:
 - Taloudelliset ongelmat ja haasteet: Maaseutualueilla tulot ovat keskiarvoa merkittävästi alhaisemmat, niiden työväestö on iäkkäämpää ja ne ovat muita alueita riippuvaisempi alkutuotantosektorista.
 - Sosiaaliset ongelmat ja haasteet: Maaseutualueiden korkeammasta työttömyydestä on olemassa selvät todisteet. Alhainen väestötiheys ja joidenkin alueiden autioituminen voivat myös lisätä riskiä peruspalvelujen heikon saatavuuden, sosiaalisen syrjäytymisen ja työllistymismahdollisuuksien vähäisyyden kaltaisiin ongelmiin.
 - Ympäristöön liittyvät ongelmat ja haasteet: On tarpeen löytää tarkoin harkittu tasapaino, jotta voidaan varmistaa, että maa- ja metsätalouden vaikutus maaseutuun ja laajempaan ympäristöön on positiivinen.
4. Agenda 2000:ssa maaseudun kehittäminen vahvistettiin yhteisen maatalouspolitiikan toiseksi pilariksi, jolla tuetaan koko Euroopan unionin alueella toteutettavaa markkinapolitiikan lisä uudistusta. Maaseudun kehittämispolitiikkaa ei voida näin ollen irrottaa yhteisen maatalouspolitiikan toisen pilarin roolistaan. Tässä yhteydessä on painotettava ilmaisua ”yhteinen” eli valintaa, jonka mukaan maatalouspolitiikkaa johdetaan EU-tasolta. Tämä on erityisen merkityksellistä näiden kahden pilarin välineiden ja poliittisten tavoitteiden johdonmukaisuuden varmistamiseksi.
5. EU:n maaseudun kehittämispolitiikka noudattaa Lissabonin (maaliskuu 2000) ja Göteborgin (kesäkuu 2001) Eurooppa-neuvostojen päätelmien mukaisia kestävä kehityksen yleisiä suuntaviivoja. Kun Lissabonin päätelmissä tavoitteeksi vahvistettiin, että Euroopan unionista tulee maailman kilpailukykyisin osaamiseen perustuva talousalue vuoteen 2010 mennessä, Göteborgin päätelmissä tähän tavoitteeseen lisättiin uusi painotus, joka koskee ympäristönsuojelua ja kestävämmän kehitysmallin aikaansaamista. Viimeksi mainituissa päätelmissä korostettiin myös sitä seikkaa, että Agenda 2000:n yhteydessä EU:n maatalouspolitiikka oli ”alkanut yhä enemmän suuntautua kansalaisten jatkuvasti kasvavien vaatimusten täyttämiseen elintarviketurvallisuuden, elintarvikkeiden laadun, tuotteiden eriyttämisen, eläinten hyvinvoinnin, ympäristön laadun sekä luonnon ja maaseutumaiseman suojelun aloilla”.
6. YMP:n tulevien uudistusten täytäntöönpano edellyttää, että EU:n maaseudun kehittämispolitiikassa otetaan jatkuvasti huomioon eri alojen tilanne. Lisäksi rakenteeltaan erilaiset maatilat ja maatalouden suuri osuus monien uusien

jäsenvaltioiden työllisyydestä edellyttävät, että maaseudun kehittämissä politiikan on jatkossakin tuettava maatalouden ja maaseutualueiden rakenneuudistusta.

7. Jos EU:n maaseudun kehittämissä politiikan alueellisilla osatekijöillä halutaan vastata maaseutualueiden taloudellisiin, sosiaalisiin ja ympäristöllisiin haasteisiin, on tuettava maa- ja metsätaloutta niiden merkittävässä maankäytön suunnittelutehtävässä, sulautettava maa- ja metsätalous maaseudun monipuolistuneeseen elinkeinorakenteeseen ja edistettävä maaseutualueiden sosiaalis-taloudellista kehittämistä.
 8. YMP:n kahden pilarin välinen täydentävyys korostui äskettäisessä YMP:n uudistuksessa, jossa otettiin käyttöön tuotantomääristä irrotettu tuki, täydentävät ehdot ja tuen mukauttaminen (eli varojen siirto ensimmäisestä pilarista toiseen pilariin), jotka pannaan täytäntöön vuodesta 2005 alkaen. Ensimmäinen pilari keskittyy perustulotuen tarjoamiseen maanviljelijöille, joilla on edelleen vapaus harjoittaa tuotantoa markkinoiden kysynnän mukaan, kun taas toisesta pilarista tuetaan maataloutta sen ympäristöön ja maaseutuun liittyvien tehtävien mukaisena julkishyödykkeiden tarjoajana, samoin kuin maaseutualueiden kehittämistä.
 9. Kautta 2007–2013 koskevista rahoitusnäkymistä laaditussa tiedonannossa on vahvistettu seuraavat kolme maaseudun kehittämissä politiikan päätavoitetta, jotka heijastavat Salzburgin konferenssin (marraskuu 2003) päätelmiä sekä kestävyys- taloudellisia, ympäristöllisiä ja sosiaalisia osatekijöitä painottavia Lissabonin ja Göteborgin Eurooppa-neuvostojen suuntaviivoja:
 - Parannetaan maataloussektorin kilpailukykyä rakenneuudistustuen avulla.
 - Parannetaan ympäristön ja maaseudun tilaa tukemalla kestävästä maankäytöstä (mukaan luettuna Natura 2000 -alueisiin liittyvät maaseudun kehittämistoimet).
 - Parannetaan maaseudun asukkaiden elämänlaatua ja kannustetaan taloudellisen toiminnan monipuolistamista maanviljelijöille ja muille maaseudun toimijoille suunnatuilla toimenpiteillä.
- Yhteenvedon voidaan todeta, että maaseudun kehittämissä politiikkaan liittyvän EU:n ulottuvuuden merkitys liittyy
- YMP:n tulevien uudistusten tukemiseen ja täydentämiseen sekä johdonmukaisuuden varmistamiseen ensimmäinen pilarin välineiden ja politiikkojen kanssa;
 - luonnonvarojen kestävästä käytöstä, maaseutualueiden innovaation ja kilpailukykyyn sekä taloudellisen ja sosiaalisen koheesion kaltaisten muiden EU:n ensisijaisten poliittisten tavoitteiden edistämiseen.
10. Nykyisen ohjelmakauden ohjelmien ja ohjelmatoimenpiteiden suuri määrä sekä varainhoito- ja valvontajärjestelmien moninaisuus ovat lisänneet merkittävästi jäsenvaltioiden ja komission hallintotaakkaa sekä vähentäneet maaseudun kehittämissä politiikan johdonmukaisuutta, avoimuutta ja näkyvyyttä.
 11. Ensimmäinen tärkeä toimenpide on ottaa maaseudun kehittämissä politiikassa käyttöön yksi ainoa rahoitus- ja ohjelmaväline.
 12. Komissiossa laadittava maaseudun kehittämistä koskeva EU:n strategia-asiakirja tulee olemaan tärkeä väline varmistettaessa, että maaseudun kehittämisen

ohjelmatyössä keskitytään EU:n toimintalinjoihin ja täydentävyyteen muiden EU:n politiikkojen suhteen. Lisäksi se toimii perustana kansallisille maaseudun kehittämisstrategioille ja -ohjelmille.

13. Kun EU:n toimintalinjojen mukaiset tavoitteet asetetaan selkeästi ja annetaan suurempi painoarvo ohjelmien tuloksista tiedottamiselle tehostamalla seuranta ja arviointia, varmistetaan entistä avoimempi ja vastuullisempi EU:n varojen käyttö. Samaan aikaan jäsenvaltioilla on enemmän vapauksia ohjelmiensa täytäntöönpanossa, mikä johtuu väljemmistä säännöistä ja tukikelpoisuusedellytyksistä sekä yksinkertaistetuista varainhoito- ja valvontajärjestelyistä.
14. Sidosryhmien kuuleminen kansallisten strategioiden ja ohjelmien suunnittelussa, täytäntöönpanossa ja arvioinnissa, alhaalta ylös etenevän Leader-lähestymistavan käyttöönotto, parhaiden toimintatapojen vaihto ja verkottuminen auttavat varmistamaan järjestäytyneen vuoropuhelun, johon hyvän hallintotapa perustuu.
15. Sen lisäksi, että jäsenvaltioiden ja komission välinen vastuunjako selkeytyy varainhoidon alalla, ehdotettujen muutosten pitäisi parantaa merkittävästi maaseudun kehittämissä politiikan täytäntöönpanoa ja hallintoa.
16. Maaseudun kehittämistä koskevan strategisemmän lähestymistavan aikaansaamiseksi komission on ensiksi laadittava strategia-asiakirja, jossa vahvistetaan kolmea toimintalinjaa koskevat EU:n ensisijaiset tavoitteet. Asiakirjassa määritellään EU:n tason vahvuudet ja heikkoudet sekä ydinindikaattorit, joilla mitataan edistymistä EU:n ensisijaisten tavoitteiden saavuttamisessa. Maaseudun kehittämistä koskeva EU:n strategia hyväksytään tämän jälkeen neuvostossa, ja se toimii perustana jäsenvaltioissa laadittaville kansallisille kehittämisstrategioille. Kansallisessa maaseudun kehittämisstrategiassa EU:n toimintalinjat muunnetaan vastaamaan kansallista tilannetta, vahvistetaan tuloksia koskevat ydinindikaattorit ja osoitetaan maaseudun kehittämisen ohjelmityön ja muiden EU:n politiikkojen, erityisesti koheesiopolitiikan, välinen täydentävyys.
17. Kansallinen strategia muunnetaan määrällisesti ilmaistujen tavoitteiden ja tuloksia koskevien ydinindikaattorien avulla (mukaan luettuna vähimmäismäärä EU:n tason yhteisiä indikaattoreita) ohjelmissa strategioiksi, jotka koskevat jokaista 9 kohdan mukaisia tärkeimpiä poliittisia tavoitteita vastaavaa kolmea toimintalinjaa sekä Leader-toimintalinjaa. Jotta strategia olisi tasapainoinen, ohjelmaan myönnettävistä EU:n kokonaismäärärahoista on osoitettava toimintalinjaan 1 (kilpailukyky) ja toimintalinjaan 3 (maaseudun laajempi kehittäminen) vähintään 15 prosentin osuus ja toimintalinjaan 2 (maankäyttö) vähintään 25 prosentin osuus. Leader-toimintalinjaan on varattava vähintään 7 prosentin suuruinen EU:n rahoitusosuus.
18. Kunkin toimintalinjan rakentamiseksi on käytettävissä erilaisia toimenpiteitä. Toimenpiteiden täytäntöönpanoa koskevia vaatimuksia on kevennetty ja yksinkertaistettu.
19. Maa- ja metsätalouden kilpailukykyä koskevassa toimintalinjassa 1 rakenneuudistusstrategia nojautuu inhimillistä ja fyysistä pääomaa ja laatusiikkoja koskeviin toimenpiteisiin. Se mahdollistaa eräiden uusissa jäsenvaltioissa nykyisin sovellettavien toimenpiteiden asteittaisen lakkauttamisen.
20. Maatalouden ympäristötoimenpiteet ovat pakollinen osa ympäristöä ja maankäyttöä koskevan toimintalinjan 2 strategiaa. Nykyistä epäsuotuisia alueita koskevaa

toimenpidettä tarkistetaan välimuotoalueiden määrittelyn osalta (määrittely perustuu osittain sosiaalis-taloudellisiin tietoihin, jotka ovat monesti vanhentuneita). Uuden määrittelyn on perustuttava maaperän tuottavuuteen ja ilmasto-oloihin sekä laajaperäisen maanviljelyn merkitykseen maankäytön kannalta. Maaperän heikko tuottavuus ja epäsuotuisat ilmasto-olot viittaavat siihen, että maanviljelyn harjoittamisen jatkaminen on vaikeaa.

21. Toimintalinjaan 2 kuuluvia toimenpiteitä koskeva yleinen vaatimus on, että maa- ja metsätaloutta koskevia EU:n ja kansallisia pakollisia vaatimuksia noudatetaan tuensaajatasolla.
22. Maaseudun laajempaa kehittämistä koskevassa toimintalinjassa 3 toimenpiteet on suositeltavinta panna täytäntöön seutukuntatasolla toteutettavin paikallisin kehittämisstrategioin, jotka laaditaan kansallisten, alueellisten ja paikallisten viranomaisten välisessä tiiviissä yhteistyössä tai jotka suunnitellaan ja pannaan täytäntöön noudattaen alhaalta ylös etenevää Leader-lähestymistapaa (valitaan julkisen ja yksityisen sektorin kumppanuuksia edustavien paikallisten toimintaryhmien parhaat paikalliset kehittämissuunnitelmat). Toimintalinjassa 3 on mahdollista soveltaa eräitä toimenpiteitä horisontaalisesti.
23. Kuhunkin ohjelmaan olisi sisällyttävä Leader-toimintalinja seuraavien rahoittamiseksi: paikallisten toimintaryhmien toteuttama kolmeen toimintalinjaan perustuvien paikallisten kehittämisstrategioiden täytäntöönpano, paikallisten toimintaryhmien toimintakustannukset, paikallisten toimintaryhmien väliset yhteistyöhankkeet, kokeilu- ja pilottiluonteiset lähestymistavat sekä paikallisten kehittämisstrategioiden laatimisen edellyttämä valmiuksien kehittäminen ja toiminnan edistäminen.
24. Teknisen avun osalta todettakoon, että enintään 4 prosenttia ohjelman määrärahoista voidaan varata ohjelman täytäntöönpanoon. Tämä pitää sisällään maaseudun kehittämistoimenpiteiden täytäntöönpanoa tukevien ja eurooppalaisen maaseudun kehittämisen verkoston yhteispisteenä toimivien kansallisten verkostojen, erityisesti paikallisten toimintaryhmien rahoittamisen. EU:n maaseudun kehittämisverkosto avustaa komissiota politiikan täytäntöönpanossa.
25. EU:n yhteisrahoitusosuus vahvistetaan toimintalinjoittain, ja se on vähintään 20 prosenttia ja enintään 50 prosenttia julkisista kokonaismenoista (lähentymistavoitealueilla 75 prosenttia). Toimintalinjassa 2 ja Leader-toimintalinjassa enimmäisosuus on 55 prosenttia (lähentymistavoitealueilla 80 prosenttia), mikä kuvastaa EU:n näille toimintalinjoille antamaa painoarvoa. Syrjäisimmillä alueilla rahoitusosuuksien enimmäismäärät ovat 5 prosenttiyksikköä korkeammat.
26. Maaseudun kehittämiseen kyseisellä kaudella käytettävissä olevista EU:n kokonaismäärärahoista (lukuun ottamatta tuen mukauttamista) jätetään varantoon 3 prosenttia, jotka myönnetään parhaat Leader-toimintalinjan tulokset saavuttaneille jäsenvaltioille vuosina 2012 ja 2013.
27. Ohjelmien täytäntöönpanoa varten otetaan käyttöön tehostettu seuranta-, arviointi- ja raportointijärjestelmä, joka perustuu jäsenvaltioiden ja komission välillä sovittuihin EU:n yhteisiin puitteisiin. Komissio raportoi vuosittain EU:n maaseudun kehittämistavoitteiden täytäntöönpanon edistymisestä jäsenvaltioiden vuosittain toimittamien, ohjelmien toteuttamista koskevien yhteenvetokertomusten ja

kansallisten strategioiden täytäntöönpanossa saavutetun (tuloksina ilmoitetun) edistymisen perusteella. Tämän perusteella voidaan tarvittaessa ehdottaa EU:n maaseudun kehittämisstrategian mukauttamista.

28. Edellä esitetyn lähestymistavan myötä maaseudun kehittämiseen käytettävissä olevat EU:n määrärahat voidaan keskittää kolmen toimintalinjan osalta yhteisesti sovittuihin EU:n ensisijaisiin tavoitteisiin. Tällöin kansallisen ja alueellisen tason toimijoille jää riittävästi joustovaraa löytää yksilöllisiä tilanteita ja tarpeita vastaava tasapaino alakohtaisen ulottuvuuden (maatalouden rakenneuudistus) ja aluekohtaisen ulottuvuuden (maankäyttö ja maaseutualueiden sosiaalis-taloudellinen kehittäminen) välillä. Leader-mallia voidaan soveltaa myös laajemmassa mittakaavassa, jotta Leader-lähestymistavan jatkuminen ja lujittuminen turvattaisiin koko EU:ssa.

Ehdotus:

NEUVOSTON ASETUS

Euroopan maaseudun kehittämisen maatalousrahaston (maaseuturahaston) tuesta maaseudun kehittämiseen

EUROOPAN UNIONIN NEUVOSTO, joka

ottaa huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen ja erityisesti sen 37 artiklan,

ottaa huomioon komission ehdotuksen,

ottaa huomioon Euroopan parlamentin lausunnon,

ottaa huomioon Euroopan talous- ja sosiaalikomitean lausunnon,

ottaa huomioon alueiden komitean lausunnon,

sekä katsoo seuraavaa:

- (1) Maaseudun kehittämiss politiikan olisi tehostettava ja täydennettävä yhteisen maatalouspolitiikan (YMP) markkina- ja tulotukivälineitä ja edistettävä siten tälle politiikalle perustamissopimuksen 33 artiklan 1 kohdassa asetettujen tavoitteiden saavuttamista. Maaseudun kehittämiss politiikassa olisi niin ikään otettava huomioon perustamissopimuksen 158 artiklassa vahvistettua taloudellista ja sosiaalista yhteenkuuluvuutta koskevat yleiset tavoitteet ja edistettävä niiden saavuttamista. Lisäksi siinä olisi otettava huomioon muut keskeiset poliittiset tavoitteet, jotka esitetään kestävästä kehitystä käsitelleiden Lissabonin ja Göteborgin Eurooppa-neuvostojen päätelmissä.
- (2) Yhteistä maatalouspolitiikkaa ja sen erityismenetelmiä suunniteltaessa otetaan perustamissopimuksen 33 artiklan 2 kohdan a alakohdan mukaisesti huomioon maatalouselinkeinon erityisluonne, joka johtuu maatalouden yhteiskunnallisesta rakenteesta sekä eri maaseutualueiden välisistä rakenteellisista eroista ja luonnonolojen eroista.
- (3) Kesäkuussa 2003 ja huhtikuussa 2004 toteutetuissa YMP:n uudistuksissa otettiin käyttöön perustavanlaatuisia muutoksia, joilla on todennäköisesti merkittäviä vaikutuksia yhteisön koko maaseutualueen elinkeinoelämään maatalouden tuotantotapojen, maankäyttömenetelmien, työllisyyden ja maaseutualueiden laajempien sosiaalisten ja taloudellisten olosuhteiden kannalta.
- (4) Yhteisön toimien olisi oltava jäsenvaltioiden toimia täydentäviä tai avustavia. Kumppanuutta olisi lujitettava erityyppisten kumppanien osallistumista koskevilla järjestelyillä ottaen tarkoin huomioon jäsenvaltioiden institutionaaliset valtuudet.

Kyseisten kumppanien olisi osallistuttava ohjelmatyön valmisteluun, seurantaan ja arviointiin.

- (5) Yhteisö voi toteuttaa toimenpiteitä perustamissopimuksen 5 artiklassa määrätyn toissijaisuusperiaatteen mukaisesti. Jäsenvaltiot eivät voi riittävän hyvin saavuttaa maaseudun kehittämisen tavoitetta, mikä johtuu kyseisen politiikan ja yhteisen maatalouspolitiikan muiden välineiden välisistä yhteyksistä, maaseutualueiden välisten eroavaisuuksien laajuudesta ja laajentuneessa unionissa jäsenvaltioiden käytettävissä olevien taloudellisten resurssien niukkuudesta. Tavoite voidaan saavuttaa paremmin yhteisön tasolla, jolloin taataan monivuotinen yhteisön rahoitus ja keskitetään se toimintalinjoihin. Perustamissopimuksen 5 artiklassa määrätyn suhteellisuusperiaatteen mukaisesti tässä asetuksessa ei ylitetä sitä, mikä on tarpeen kyseisen tavoitteen saavuttamiseksi.
- (6) Euroopan maaseudun kehittämisen maatalousrahaston, jäljempänä 'maaseuturahasto', toiminnan ja niiden toimien, joiden rahoitukseen se osallistuu, olisi oltava johdonmukaisia ja yhteensopivia yhteisön muiden politiikkojen kanssa ja yhteisön lainsäädännön mukaisia.
- (7) Maaseudun kehittämiseen tähtäävässä toiminnassaan yhteisö pyrkii naisten ja miesten välisten eriarvoisuuksien poistamiseen ja yhtäläisten mahdollisuuksien edistämiseen perustamissopimuksen 2 ja 3 artiklan mukaisesti.
- (8) Jotta maaseudun kehittämispolitiikan strategisessa sisällössä keskityttäisiin yhteisön ensisijaisten tavoitteiden saavuttamiseen ja edistettäisiin täten kyseisen politiikan avoimuutta, neuvoston olisi komission ehdotuksesta vahvistettava strategiset suuntaviivat.
- (9) Kunkin jäsenvaltion olisi neuvoston vahvistamien strategisten suuntaviivojen perusteella laadittava maaseudun kehittämistä koskevat kansalliset strategiansa, jotka muodostavat viitekehyksen maaseudun kehittämisohjelmien laadintaan. Jäsenvaltioiden ja komission olisi laadittava kertomuksia kansallisten strategioiden ja yhteisön strategian seurannasta.
- (10) Maaseudun kehittämisen ohjelmatyön olisi oltava yhteisön ja kansallisten tavoitteiden mukaista ja täydennettävä muita yhteisön politiikkoja, erityisesti maatalouden markkinapolitiikkaa, koheesiopolitiikkaa ja yhteistä kalastuspolitiikkaa.
- (11) Maaseutualueiden kestävä kehityksen varmistamiseksi on tarpeen keskittyä rajalliseen määrään yhteisön tason ydintavoitteita, jotka liittyvät maa- ja metsätalouden kilpailukykyyn, maankäyttöön, ympäristöön sekä kyseisten alueiden elämänlaatuun ja elinkeinoelämän monipuolistamiseen.
- (12) On tarpeen vahvistaa ohjelmatyötä ja maaseudun kehittämisen ohjelmatyön tarkistamista koskevat yleiset säännöt varmistaen asianmukainen tasapaino maaseudun kehittämisohjelmien kolmen toimintalinjan välillä. Ohjelmakauden olisi kestävä seitsemän vuotta.
- (13) Maa- ja metsätalouseläinten kilpailukykyä parantamista koskevan tavoitteen saavuttamiseksi on tärkeää laatia selkeät kehittämisstrategiat, joilla pyritään parantamaan ja mukauttamaan maataloustuotannon toimijoiden toimintaedellytyksiä, fyysisistä pääomaa ja laatua.

- (14) Alan toimijoiden toimintaedellytysten parantamiseksi olisi otettava käyttöön toimenpiteitä, jotka liittyvät koulutukseen, nuorten viljelijöiden toiminnan aloittamiseen, maanviljelijöiden ja maataloustyöntekijöiden varhaiseläkkeeseen, viljelijöiden ja metsänomistajien käyttämiin neuvontapalveluihin sekä lomitus- ja tilanhoitopalvelujen perustamiseen.
- (15) Maa- ja metsätalousalojen kehittyminen ja erikoistuminen edellyttää asianmukaisen tasoista teknistä ja taloudellista koulutusta, mukaan luettuna uutta informaatiotekniikkaa koskeva koulutus, sekä riittävää tietämystä tuotteiden laatua, tutkimustuloksia ja luonnonvarojen kestäväää hallintaa koskevilta aloilta, mukaan luettuina täydentävien ehtojen vaatimukset sekä maisemanhoidon ja -parannuksen kanssa yhteensopivien tuotantomenetelmien käyttö ja ympäristönsuojelu. Sen vuoksi on tarpeen, että koulutus ulotetaan koskemaan kaikkia maa- ja metsätalouden parissa toimivia henkilöitä ja että siihen sisällytetään tiedotustoimet. Koulutuksessa käsitellään niin maa- ja metsätalouden kilpailukykyyn kuin maankäyttöön ja ympäristötavoitteisiin liittyviä seikkoja.
- (16) Nuorille viljelijöille myönnettävät erityisetuudet voivat auttaa heitä toimintansa aloittamisessa ja tilojensa rakenteellisessa mukauttamisessa. Toiminnan aloittamista koskevaa toimenpidettä olisi yksinkertaistettava myöntämällä kertapalkkio ja edellyttämällä liiketoimintasuunnitelmaa, jolla varmistetaan nuorten viljelijöiden toiminnan kehitys.
- (17) Maatalouden varhaiseläkkeen tavoitteena olisi oltava luovutettujen tilojen merkittävä rakennemuutos, joka toteutetaan nuorten viljelijöiden toiminnan aloittamista koskevalla toimenpiteellä kyseisen toimenpiteen vaatimusten mukaisesti tai luovuttamalla tila sen koon kasvattamiseksi ottaen lisäksi huomioon tämän alan aiempien yhteisön toimien toteuttamisesta saatu kokemus.
- (18) Viljelijöiden ja metsänomistajien pitäisi voida parantaa tilojensa kestäväää hoitoa tarjolla olevien tilanhoito- ja neuvontapalvelujen ansiosta. Maatilan neuvontapalvelujen, joista säädetään yhteisen maatalouspolitiikan suoria tukijärjestelmiä koskevista yhteisistä säännöistä ja tietyistä viljelijöiden tukijärjestelmistä sekä asetusten (ETY) N:o 2019/93, (EY) N:o 1452/2001, (EY) N:o 1453/2001, (EY) N:o 1454/2001, (EY) N:o 1868/94, (EY) N:o 1251/1999, (EY) N:o 1254/1999, (EY) N:o 1673/2000, (ETY) N:o 2358/71 ja (EY) N:o 2529/2001 muuttamisesta 29 päivänä syyskuuta 2003 annetussa neuvoston asetuksessa (EY) N:o 1782/2003¹, pitäisi lisäksi auttaa viljelijöitä arvioimaan maatalousyrityksensä toimintaa ja määrittelemään tarvittavat parannukset suhteessa kyseisessä asetuksessa vahvistettuihin pakollisiin hoitovaatimuksiin.
- (19) Viljelijöitä ja/tai metsänomistajia varten perustettavien neuvonta-, tilanhoito- ja lomitusjärjestelmien pitäisi auttaa heitä mukauttamaan, parantamaan ja helpottamaan tilanhoitoa sekä lisäämään tilojensa kokonaistehokkuutta, koska maa- ja metsätalousalojen toimijoiden toimintaedellytykset paranevat entisestään.
- (20) Fyysisen pääoman osalta olisi otettava käyttöön toimenpiteitä, jotka koskevat maatilojen nykyaikaistamista, metsien taloudellisen arvon parantamista, maa- ja metsätalouden alkutuotannon arvon lisäämistä, maa- ja metsätalousinfrastruktuurin

¹ EUVL L 270, 21.10.2003, s. 1. Asetus sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna asetuksella (EY) N:o 583/2004 (EUVL L 91, 30.3.2004, s. 1).

parantamista ja kehittämistä, luonnonkatastrofien vahingoittamien maatalouden tuotantomahdollisuuksien palauttamista ja asianmukaisten ehkäisevien toimenpiteiden käyttöönottoa.

- (21) Yhteisön maatalojen investointituen tarkoituksena on nykyaikaistaa maatiloja, parantaa niiden taloudellista suorituskykyä hyödyntämällä tehokkaammin tuotantotekijöitä, mukaan luettuna uusien tekniikoiden käyttöönotto, tähdätä laatuun ja toiminnan monipuolistamiseen tiloilla tai niiden ulkopuolella, mukaan luettuina non-food -tuotanto ja energiakasviala, sekä parantaa maatalojen ympäristöä, työturvallisuutta, hygieniaa ja eläinten hyvinvointia koskevia olosuhteita ja yksinkertaistaa investointitukeen sovellettavia edellytyksiä verrattuna edellytyksiin, joista säädetään Euroopan maatalouden ohjaus- ja tukirahaston (EMOTR) tuesta maaseudun kehittämiseen ja tiettyjen asetusten muuttamisesta ja kumoamisesta 17 päivänä toukokuuta 1999 annetussa neuvoston asetuksessa (EY) N:o 1257/1999².
- (22) Yksityismetsillä on merkittävä asema maaseutualueiden elinkeinotoiminnassa, ja yhteisön tuki on sen vuoksi tärkeä niiden taloudellisen arvon parantamiseksi ja laajentamiseksi, tuotannon monipuolistamiseksi ja markkinamahdollisuuksien lisäämiseksi. Esimerkkinä tästä voidaan mainita uusiutuva energia.
- (23) Maa- ja metsätalouden alkutuotannon jalostamisen ja kaupan pitämisen parantamista olisi kannustettava investointituella, jonka tarkoituksena on parantaa jalostus- ja markkinointisektorin tehokkuutta, kannustaa maa- ja metsätaloustuotannon jalostamista uusiutuvaksi energiaksi, ottaa käyttöön uusia tekniikoita, luoda maa- ja metsätaloustuotteille uusia markkinamahdollisuuksia, painottaa laatua sekä parantaa ympäristönsuojelua, työturvallisuutta, hygieniaa ja eläinten hyvinvointia. Tukea olisi mahdollisuuksien mukaan myönnettävä pien- ja mikroyrityksille, jotka muita paremmin lisäävät paikallisten tuotteiden arvoa. Samalla olisi yksinkertaistettava investointitukeen sovellettavia edellytyksiä verrattuna neuvoston asetuksessa (EY) N:o 1257/1999 vahvistettuihin edellytyksiin.
- (24) Maatalousinfrastruktuurin sekä luonnonkatastrofien varalta toteutettavien korjaavien ja ehkäisevien toimenpiteiden olisi osaltaan edistettävä maa- ja metsätalouden kilpailukyvyyn parantamiseen liittyvää toimintalinjaa.
- (25) Maataloustuotannon ja -tuotteiden laadun osalta olisi otettava käyttöön toimenpiteitä, joiden tarkoituksena on auttaa viljelijöitä noudattamaan yhteisön lainsäädäntöön perustuvia vaatimuksia, rohkaista viljelijöitä osallistumaan elintarvikkeiden laatujärjestelmiin ja myöntää tuottajaryhmille tukea tiedotus- ja menekinedistämistoimia varten.
- (26) Vaatimusten noudattamista koskevan toimenpiteen tavoitteena on auttaa viljelijöitä panemaan nopeammin täytäntöön tiukat vaatimukset, jotka perustuvat ympäristöä, kansanterveyttä, eläinten ja kasvien terveyttä, eläinten hyvinvointia ja työturvallisuutta koskevaan yhteisön lainsäädäntöön, sekä valvoa, että viljelijät noudattavat kyseisiä vaatimuksia. Nämä vaatimukset voivat asettaa viljelijöille uusia velvollisuuksia, minkä vuoksi olisi tarjottava tukea, jolla voidaan osittain kattaa näistä velvollisuuksista aiheutuneet lisäkustannukset tai tulonmenetykset.

² EYVL L 160, 26.6.1999, s. 80. Asetus sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna asetuksella (EY) N:o 583/2004.

- (27) Yhteisön tai kansalliseen elintarvikkeiden laatujärjestelmään osallistuville viljelijöille myönnettävää tukea koskevan toimenpiteen tavoitteena on antaa kuluttajille takeet kyseisten järjestelmien mukaisten tuotteiden tai tuotantoprosessien laadusta, saada maatalouden alkutuotteille lisäarvoa ja lisätä markkinamahdollisuuksia. Koska tällaisiin järjestelmiin osallistumisesta voi aiheutua lisäkustannuksia ja velvollisuuksia, joista ei markkinoilla saada täyttä korvausta, viljelijöitä olisi kannustettava osallistumaan näihin järjestelmiin.
- (28) On tarpeen lisätä kuluttajien tietämystä edellä mainittujen laatujärjestelmien mukaisesti tuotetuista tuotteista ja niiden erityislaadusta. Tuottajaryhmille olisi myönnettävä tukea kuluttajille suunnattavaan tiedotukseen sekä kansallisiin maaseudun kehittämissuunnitelmiin kuuluvien laatujärjestelmien mukaisesti tuotettujen tuotteiden menekinedistämiseen.
- (29) On tarpeen varmistaa eräiden vuoden 2003 liittymissopimuksella käyttöön otettujen yksittäisten toimenpiteiden asteittainen lakkauttaminen. Kyseessä ovat osittaista kotitarveviljelyä ja tuottajaryhmiä koskevat toimenpiteet, joita uusien jäsenvaltioiden maataloussektorilla voidaan toteuttaa ohjelmakauden ensimmäisten kahden vuoden aikana.
- (30) Maankäyttöä koskeviin erityismenelmiin myönnettävän tuen olisi edistettävä kestävää kehitystä rohkaisemalla viljelijöitä ja erityisesti metsänomistajia soveltamaan maankäyttömenetelmiä, joissa otetaan huomioon tarve luonnonympäristön ja maiseman säilyttämiseen sekä luonnonvarojen suojeluun ja parantamiseen. Tuen avulla olisi edistettävä kuudennen ympäristöä koskevan yhteisön toimintaohjelman ja kestävä kehityksen strategiaa koskevien Eurooppa-neuvoston puheenjohtajan päätelmien täytäntöönpanoa. Keskeisiä käsiteltäviä edellyttäviä kysymyksiä ovat luonnon monimuotoisuus, Natura 2000 -alueiden hoito, vesistöjen ja maaperän suojelu, ilmastonmuutoksen lieventäminen, mukaan luettuna kasvihuonekaasupäästöjen vähentäminen, ammoniakkipäästöjen vähentäminen ja torjunta-aineiden kestävä käyttö.
- (31) Metsätalous on olennainen osa maaseudun kehittämistä, ja kestävä maankäytön tukemiseen olisi sisällyttävä metsien kestävä hoito ja niiden moniulotteisen luonteen huomioon ottaminen. Metsistä on monenlaista hyötyä: ne tarjoavat raaka-ainetta uusiutuviin ja ympäristöystävällisiin tuotteisiin, ja niillä on merkittävä rooli taloudellisessa hyvinvoinnissa, luonnon monimuotoisuudessa, maailmanlaajuisessa hiilikierrossa, vesitaseessa, eroosion ja luonnonuhkien torjunnassa sekä virkistyspalvelujen tarjoajana. Metsätoimenpiteitä olisi toteutettava niiden sitoumusten nojalla, joita yhteisö ja jäsenvaltiot ovat tehneet kansainvälisellä tasolla, ja niiden olisi perustuttava jäsenvaltioiden kansallisiin tai alueellisiin metsäohjelmiin tai vastaaviin asiakirjoihin, joissa olisi otettava huomioon Euroopan metsien suojelua käsitelleissä ministerikokouksissa tehdyt sitoumukset. Metsätoimenpiteiden olisi edistettävä yhteisön metsästrategian täytäntöönpanoa. Kyseisen tuen olisi vältettävä vääristämästä kilpailua, eikä se saisi vaikuttaa markkinoihin.
- (32) Vuoristoalueilla ja muilla alueilla maksettavien luonnonhaittakorvausten tavoitteena olisi maatalousmaan käytön jatkamisen myötä oltava maaseudun säilyttäminen ja kestävien viljelyjärjestelmien ylläpito ja edistäminen. Korvausten tason määrittämiseksi olisi vahvistettava objektiiviset muuttujat, jotta voidaan varmistaa kyseisen tukijärjestelmän tehokkuus ja sen tavoitteiden saavuttaminen.
- (33) Natura 2000 -alueiden tehokkaan hoidon edistämiseksi viljelijöille olisi myönnettävä edelleenkin tukea alueilla, jotka ovat kärsineet erityishaitoista luonnonvaraisten

lintujen suojelusta 2 päivänä huhtikuuta 1979 annetun neuvoston direktiivin 79/409/ETY³ ja luontotyyppien sekä luonnonvaraisen eläimistön ja kasviston suojelusta 21 päivänä toukokuuta 1992 annetun neuvoston direktiivin 92/43/ETY⁴ täytäntöönpanon vuoksi.

- (34) Maatalouden ympäristötuilla olisi jatkossakin oltava merkittävä rooli maaseutualueiden kestäväen kehityksen tukemisessa ja ympäristöpalvelujen lisääntyneeseen kysyntään vastaamisessa. Niillä olisi tämän lisäksi kannustettava viljelijöitä palvelemaan koko yhteiskuntaa ottamalla käyttöön tai soveltamalla edelleen maatalouden tuotantomenetelmiä, joissa otetaan huomioon ympäristön, maiseman ja sen ominaispiirteiden, luonnonvarojen, maaperän ja geneettisen monimuotoisuuden suojeleminen ja parantaminen. Saastuttaja maksaa -periaatteen mukaisesti näiden tukien olisi katettava vain sitoumukset, jotka ylittävät asiaa koskevat pakolliset vaatimukset.
- (35) Viljelijöitä olisi edelleenkin kannustettava noudattamaan tiukkoja eläinten hyvinvoinnin vaatimuksia säätämällä sellaisille viljelijöille myönnettävästä tuesta, jotka sitoutuvat noudattamaan asiaa koskevat pakolliset vaatimukset ylittäviä kotieläintuotannon vaatimuksia.
- (36) Tuottamattomiin investointeihin olisi myönnettävä tukea silloin, kun ne ovat tarpeen maatalouden ympäristöohjelmissa tehtyjen sitoumusten toteuttamiseksi tai kun ne lisäävät maatilalla asianomaisen Natura 2000 -alueen yleishyödyllistä arvoa.
- (37) Metsävaroja olisi laajennettava ja parannettava maatalousmaan ja muun kuin maatalousmaan ensimmäisellä metsityksellä ympäristönsuojelun edistämiseksi, luonnonuhkien ja tulipalojen torjumiseksi sekä ilmastonmuutoksen lieventämiseksi. Ensimmäisten metsitysten olisi sovellettava paikallisiin olosuhteisiin, niissä olisi otettava huomioon ympäristönäkökohdat ja niillä olisi lisättävä luonnon monimuotoisuutta.
- (38) Peltometsäviljelyjärjestelmien ekologinen ja sosiaalinen arvo on korkea, sillä niissä yhdistyvät laajaperäiset maa- ja metsätaloustaloustalouksien, joiden tavoitteena on tuottaa korkealaatuista puuta ja muita metsätaloustuotteita. Niiden perustamista olisi tuettava.
- (39) Ottaen huomioon metsien merkitys direktiivien 79/409/ETY ja 92/43/ETY onnistuneelle täytäntöönpanolle metsänomistajille olisi myönnettävä erityistukea kyseisten direktiivien täytäntöönpanosta aiheutuvien erityisten ongelmien ratkaisemiseen.
- (40) Olisi otettava käyttöön sellaisista vapaaehtoisista sitoumuksista maksettavat metsätalouden ympäristötuet, joiden tavoitteena on lisätä luonnon monimuotoisuutta, suojella arvokkaita metsäekosysteemejä ja vahvistaa metsien suojeluarvoa suhteessa maaperän eroosioon, vesivarojen ja veden laadun ylläpitoon sekä luonnonuhkiin.
- (41) Luonnononnettomuuksien ja metsäpalojen vahingoittamien metsätalouden tuotantomahdollisuuksien palauttamiseen ja ennalta ehkäisevien toimien käyttöönottamiseen olisi myönnettävä tukea. Metsäpaloja ehkäisevien toimien olisi

³ EYVL L 103, 24.4.1979, s. 7. Direktiivi sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna asetuksella (EY) N:o 807/2003 (EUVL L 122, 16.5.2003, s. 36).

⁴ EYVL L 206, 22.7.1992, s. 7. Direktiivi sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksella (EY) N:o 1882/2003 (EUVL L 284, 31.10.2003, s. 1).

katettava alueet, jotka jäsenvaltiot ovat luokitelleet metsänsuojeluohjelmissaan suuren tai keskisuuren metsäpaloriskin alueiksi.

- (42) Metsänomistajien tuottamattomiin investointeihin olisi myönnettävä tukea silloin, kun ne ovat tarpeen metsätalouden ympäristösitoutumusten toteuttamiseksi tai kun ne lisäävät metsissä asianomaisten alueiden yleishyödyllistä arvoa.
- (43) Tämän asetuksen mukaisen maankäyttötuen kohdennetun ja tehokkaan käytön varmistamiseksi jäsenvaltioiden olisi nimettävä eräiden kyseiseen toimintalinjaan sisältyvien toimenpiteiden mukaiset toiminta-alat. Vuoristoalueet ja muut luonnonhaitta-alueet olisi nimettävä yhteisten puolueettomien kriteerien perusteella. Sen vuoksi olisi kumottava neuvoston direktiivit ja päätökset, joissa vahvistetaan tai muutetaan epäsuotuisten alueiden luetteloja tai maatalouden rakenteiden tehokkuuden parantamisesta 20 päivänä toukokuuta 1997 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 950/97⁵ 21 artiklan 2 ja 3 kohdan mukaisesti. Natura 2000 -alueet nimetään direktiivien 79/409/ETY ja 92/43/ETY mukaisesti. Jäsenvaltioiden olisi nimettävä alueet, jotka soveltuvat metsitykseen ympäristösyistä, joita ovat esimerkiksi eroosion ja luonnonuhkien torjunta tai ilmastonmuutoksen lieventämiseen tähtäävä metsävarojen lisääminen, sekä suuren tai keskisuuren metsäpaloriskin metsäalueet.
- (44) Olisi otettava käyttöön seuraamusjärjestelmä, jota sovelletaan tiettyjen maankäyttötoimenpiteiden mukaisiin tuensaajiin, jotka eivät noudata neuvoston asetuksen (EY) N:o 1782/2003 4 ja 5 artiklassa ja liitteessä III ja IV säädettyjä pakollisia vaatimuksia koko maatilallaan ottaen huomioon noudattamatta jättämisen vakavuus, laajuus, kesto ja toistuvuus.
- (45) Maaseutualueiden muutoksiin on tarpeen tarjota tukea auttamalla maaseudun asukkaita monipuolistamaan elinkeinojaan maatalouselinkeinon ulkopuolelle ja kehittämällä muita kuin maatalouteen liittyviä aloja, tukemalla työllisyyttä, parantamalla peruspalveluja ja toteuttamalla investointeja, joilla lisätään maaseutualueiden vetovoimaa, jotta voitaisiin muuttaa kehityssuuntaa, jossa on havaittavissa maaseudun taloudellinen ja sosiaalinen taantuminen sekä väestökato. Tässä yhteydessä on tarpeen pyrkiä myös parantamaan alan toimijoiden toimintaedellytyksiä.
- (46) Tukea olisi myönnettävä muihin toimenpiteisiin, jotka liittyvät maaseudun laajempaan elinkeinoelämään. Toimenpiteiden luettelo olisi laadittava Leader-aloitteesta saatujen kokemusten perusteella ja ottaen huomioon maaseudun omien kehitysmahdollisuuksien monialaiset tarpeet.
- (47) Paikallisten kehittämisstrategioiden täytäntöönpano voi vahvistaa alueellista koherenssia sekä laajemmin maaseudun elinkeinoihin ja väestöön suunnattujen toimenpiteiden välistä synergiaa.
- (48) On tarpeen määritellä selkeästi periaatteet, joiden mukaan maaseudun elinkeinoelämän monipuolistamista ja maaseutualueiden elämänlaadun parantamista koskeva toimintalinja on pantava täytäntöön johdonmukaisesti ja täydentävästi muiden yhteisön rahoitusvälineiden ja erityisesti koheesiopolitiikan välineiden kanssa.
- (49) Leader-aloite on kolmen ohjelmakauden jälkeen saavuttanut tavoitteet, joiden ansiosta Leader-lähestymistapa on mahdollista sisällyttää maaseutualueilla laajemmin valtavirran maaseudun kehittämisohjelmiin. Sen vuoksi olisi säädettävä, että Leader-

⁵ EYVL L 142, 2.6.1997, s. 1.

lähestymistavan peruseriaatteet siirretään ohjelmiin erityisten toimintalinjojen muodossa ja määritellään paikalliset toimintaryhmät sekä tuettavat toimenpiteet, mukaan luettuina paikallisten strategioiden täytäntöönpano, yhteistyö, verkottuminen ja pätevyyden hankkiminen.

- (50) Leader-lähestymistavan merkitys huomioon ottaen huomattava osuus maaseuturahaston määrärahoista on varattava kyseiseen toimintalinjaan.
- (51) Maaseuturahastosta on myönnettävä teknisen avun muodossa tukea ohjelmien täytäntöönpanoon liittyviin toimiin. Yhteisön tasolla olisi perustettava maaseudun kehittämisen verkosto osana yhteisen maatalouspolitiikan rahoituksesta annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o .../...⁶ 5 artiklassa tarkoitettua teknistä apua.
- (52) Olisi annettava säännökset käytettävissä olevien varojen jakamisesta. Maaseudun kehittämisen kokonaismäärärahat olisi jaettava vuosittain. Olisi sallittava määrärahojen merkittävä keskittäminen lähentymistavoitealueille.
- (53) Jäsenvaltiolle lähentymistavoitteeseen EMOTR:n ohjausosastosta myönnettävät vuotuiset maaseuturahaston määrärahat yhdessä rakennerahastoista, koheesiorahastosta ja KOR:sta myönnettävien määrärahojen kanssa olisi rajoitettava enimmäismäärään, joka vahvistetaan ottaen huomioon jäsenvaltion valmiudet hyödyntää näitä määrärahoja.
- (54) Jäsenvaltioiden käytettävissä olevien maksusitoumusmäärärahojen alustava jako olisi vahvistettava objektiivista ja avointa menettelyä käyttäen.
- (55) Yhtenäistetyn ja innovatiivisen lähestymistavan edistämiseksi kolme prosenttia jäsenvaltioille myönnettävistä määrärahoista olisi otettava Leader-lähestymistapaa koskevaan yhteisön varaukseen.
- (56) Näiden varojen lisäksi jäsenvaltioiden on otettava huomioon tukien mukauttamisesta saadut varat, joista säädetään [YMP:n rahoituksesta annetun] asetuksen (EY) N:o .../... 12 artiklan 2 kohdassa.
- (57) Maaseuturahaston käytettävissä oleville määrärahoille olisi tehtävä ohjelmatyötä varten kiinteämääräinen indeksikorjaus.
- (58) Maaseuturahaston rahoitusosuus maaseudun kehittämisen ohjelmatyöhön olisi vahvistettava suhteessa jäsenvaltioiden julkisiin menoihin ottaen huomioon maankäyttöä ja ympäristöä koskevan toimintalinjan merkitys, lähentymistavoitealueiden tilanne, Leader-lähestymistavalle annettu painoarvo, perustamissopimuksen 299 artiklassa tarkoitetut syrjäisimmät alueet ja saaret, jotka kuuluvat tiettyjä maataloustuotteita koskevista erityistoimenpiteistä Aigeianmeren pienten saarten hyväksi 19 päivänä heinäkuuta 1993 annetun neuvoston asetuksen (ETY) N:o 2019/93⁷ soveltamisalaan.
- (59) Olisi vahvistettava menojen tukikelpoisuutta koskevat kansalliset säännöt toissijaisuuseriaatteen mukaisesti ja rajoittamatta poikkeuksien vahvistamista.

⁶ EUVL L [...], [...], s. [...].

⁷ EYVL L 184, 27.7.1993, s. 1. Asetus sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna asetuksella (EY) N:o 1782/2003.

- (60) Jotta varmistetaan, että maaseuturahaston toiminta on tehokasta ja oikeudenmukaista ja että sillä saavutetaan kestäviä vaikutuksia, olisi annettava säännökset, joilla taataan yritysinvestointien kestävyys ja vältetään maaseuturahaston käyttäminen epäterveen kilpailun aikaansaamiseksi.
- (61) Maaseuturahastosta tuettujen toimien hajautettuun täytäntöönpanoon olisi liitettävä takeet, jotka koskevat erityisesti täytäntöönpanon laatua, tuloksia, moitteetonta varainhoitoa ja valvontaa.
- (62) Jäsenvaltioiden olisi toteutettava aiheellisia toimenpiteitä varmistaakseen hallinto- ja valvontajärjestelmien moitteettoman toiminnan. Tätä varten on tarpeen vahvistaa hallinto- ja valvontajärjestelmien yleiset periaatteet ja perustehtävät. Sen vuoksi on tarpeen nimetä edelleen vain yksi hallintoviranomainen ja täsmentää sen vastuualat.
- (63) Kussakin maaseudun kehittämissuunnitelmassa on toteutettava asianmukaista seuranta- ja seuranta- ja arviointisääntöihin, josta vastaa seurantakomitea ja joka perustuu yhteisiin seuranta- ja arviointisääntöihin, jotka on vahvistettu ja pantu täytäntöön yhteistyössä jäsenvaltioiden kanssa pyrittäessä tehokkaasti vastaamaan maaseudun kehittämisen erityistarpeisiin.
- (64) Maaseuturahastosta tuettujen toimien tehokkuus ja vaikutus riippuu myös yhteisiin seuranta- ja arviointisääntöihin perustuvasta paremmasta arvioinnista. Ohjelmien arvioinnissa olisi otettava erityisesti huomioon niiden valmistelu, täytäntöönpano ja loppuun saattaminen.
- (65) Jotta yhteistyö toimisi tehokkaasti ja yhteisön toimintaa edistävästi, asiasta olisi tiedotettava mahdollisimman laajasti. Tästä ovat vastuussa ohjelmia hallinnoivat viranomaiset.
- (66) Leader-lähestymistapaa koskeva yhteisön varaus olisi jaettava sen mukaan, miten ohjelmassa onnistuttiin noudattamaan kyseistä lähestymistapaa. Varauksen jakamista koskevat perusteet olisi vahvistettava vastaavasti.
- (67) Tässä asetuksessa määriteltyihin maaseudun kehittämistoimenpiteisiin pitäisi voida myöntää jäsenvaltion tukea ilman yhteisön osarahoitusta. Tällaisen tuen huomattavan taloudellisen merkityksen vuoksi ja sen johdonmukaisuuden varmistamiseksi yhteisön tukea saavien toimenpiteiden kanssa sekä menettelyjen yksinkertaistamiseksi olisi vahvistettava erityiset valtioneuvoston päätökset ottaen huomioon myös asetuksen (EY) N:o 1257/1999 soveltamisesta saadut kokemukset. Lisäksi olisi säädettävä, että jäsenvaltiot voivat ohjelmityksen osana ja tämän asetuksen säännösten mukaista ilmoitusmenettelyä noudattaen myöntää valtiontukea, joka on tarkoitettu lisärahoitukseksi maaseudun kehittämistoimenpiteisiin, joihin myönnetään yhteisön tukea.
- (68) Tämän asetuksen täytäntöönpanemiseksi tarvittavat toimenpiteet olisi toteutettava menettelystä komissiolle siirrettyä täytäntöönpanovaltaa käytettäessä 28 päivänä kesäkuuta 1999 tehdyn neuvoston päätöksen 1999/468/EY⁸ mukaisesti.
- (69) On tarpeen vahvistaa siirtymäsäännöt, joilla helpotetaan nykyisestä tukijärjestelmästä uuteen maaseudun kehittämisen tukijärjestelmään siirtymistä.

⁸ EYVL L 184, 17.7.1999, s. 23.

(70) Tässä asetuksessa säädetty uusi tukijärjestelmä korvaa nykyisen tukijärjestelmän. Näin ollen asetus (EY) N:o 1257/1999 olisi kumottava,

ON ANTANUT TÄMÄN ASETUKSEN:

I OSASTO TUEN TAVOITTEET JA YLEISET SÄÄNNÖT

I LUKU SOVELTAMISALA JA MÄÄRITELMÄT

1 artikla **Soveltamisala**

1. Tässä asetuksessa vahvistetaan yleiset säännöt maaseudun kehittämiseen myönnettävälle yhteisön tuelle, joka rahoitetaan [YMP:n rahoituksesta annetulla] asetuksella (EY) N:o .../... perustetusta Euroopan maaseudun kehittämisen maatalousrahastosta (jäljempänä 'maaseuturahasto').
2. Tässä asetuksessa määritellään tavoitteet, joihin maaseudun kehittämissä politiikalla on pyrittävä.
3. Tässä asetuksessa määritellään maaseudun kehittämissä politiikan strateginen sisältö, johon kuuluu myös menetelmä maaseudun kehittämissä politiikkaa koskevien yhteisön strategisten suuntaviivojen ja kansallisen strategiasuunnitelman vahvistamiseksi.
4. Tässä asetuksessa määritellään maaseudun kehittämisen toimintalinjat ja toimenpiteet.
5. Tässä asetuksessa vahvistetaan säännöt, joita sovelletaan kumppanuuteen, ohjelmatyöhön, arviointiin, varainhoitoon, seurantaan ja valvontaan jäsenvaltioiden ja komission välisen vastuunjaon perusteella.

2 artikla **Määritelmät**

Tässä asetuksessa tarkoitetaan:

- a) **'ohjelmatyöllä'** organisointi-, päätöksenteko- ja rahoitusmenettelyä eri vaiheissa tavoitteena panna täytäntöön yhteisön ja jäsenvaltioiden yhteinen toiminta monivuotiselta pohjalta maaseuturahaston toimintalinjojen tavoitteiden saavuttamiseksi;
- b) **'alueella'** alueyksikköä, joka vastaa 26 päivänä toukokuuta 2003 annetussa Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksessa (EY) N:o 1059/2003⁹ tarkoitettua tilastollisten alueyksiköiden nimikkeistön tasoa I tai II (NUTS-taso I ja II);
- c) **'toimintalinjalla'** yhtä maaseudun kehittämissä ohjelman strategian ensisijaista tavoitetta, joka vastaa yhtä tässä asetuksessa määritellyistä toimintalinjoista ja käsittää

⁹ EUVL L 154, 21.6.2003, s. 1.

joukon johdonmukaisia toimenpiteitä, joiden mitattavissa olevat erityistavoitteet ovat suoraa seurausta kyseisten toimenpiteiden täytäntöönpanosta;

- d) **'toimenpiteellä'** joukkoa toimia, joilla toimintalinja pyritään panemaan täytäntöön;
- e) **'toimella'** hanketta, jonka on valinnut hallintoviranomainen tai joka on valittu sen vastuulla tai jonka on valinnut paikallinen toimintaryhmä noudattaen kyseisen maaseudun kehittämisohjelman osalta vahvistettuja perusteita, ja jonka yksi tai useampi tuensaaja panee täytäntöön tavalla, joka mahdollistaa sen toimenpiteen tavoitteiden saavuttamisen, johon toimi liittyy;
- f) **'yhteisillä seuranta- ja arviointisäännöillä'** komission ja jäsenvaltioiden kehittämää yleistä lähestymistapaa, jossa määritellään rajallinen määrä yhteisiä indikaattoreita, jotka liittyvät perustason tilanteeseen ja ohjelmien rahoituksen toteuttamiseen, täytäntöönpanoon, tuloksiin ja vaikutuksiin;
- g) **'paikallisella kehittämisstrategialla'** johdonmukaista joukkoa toimia, joilla pyritään vastaamaan paikallisiin tavoitteisiin ja tarpeisiin ja jotka pannaan täytäntöön yhteistyössä soveltuvalla tasolla;
- h) **'tuensaajalla'** julkista tai yksityistä toimijaa, elintä taikka yritystä, joka vastaa toimien täytäntöönpanosta tai tuen vastaanottamisesta;
- i) **'julkisilla menoilla'** toimien rahoitukseen myönnettyä julkista rahoitusosuutta, joka on peräisin valtion talousarviosta, alueellisten tai paikallisten viranomaisten talousarviosta tai Euroopan yhteisöjen yleisestä talousarviosta;
- j) **'lähentymistavoitteella'** Euroopan aluekehitysrahastoa, Euroopan sosiaalirahastoa ja koheesiorahastoa koskevista yleisistä säännöksistä annetun asetuksen (EY) N:o .../...¹⁰ 3 artiklan 2 kohdassa tarkoitetun toimen tavoitetta.

II LUKU TEHTÄVÄT JA TAVOITTEET

3 artikla ***Tehtävät***

Maaseuturahasto edistää osaltaan maaseudun kestävästä kehittämisestä kaikkialla yhteisössä tavalla, joka täydentää yhteisen maatalouspolitiikan markkina- ja tulotukivälineitä, koheesiopolitiikkaa ja yhteistä kalastuspolitiikkaa.

4 artikla ***Tavoitteet***

1. Maaseudun kehittämistuella pyritään:
 - a) parantamaan maa- ja metsätalouden kilpailukykyä rakenneuudistukseen myönnettävän tuen avulla;

¹⁰ EUVL L [...], [...], s. [...].

- b) parantamaan ympäristön ja maaseudun tilaa maankäyttöön myönnettävän tuen avulla;
 - c) parantamaan maaseutualueiden asukkaiden elämänlaatua ja kannustamaan taloudellisen toiminnan monipuolistamiseen.
2. Edellä 1 kohdassa vahvistetut tavoitteet pannaan täytäntöön IV osastossa määriteltyjen neljän toimintalinjan avulla.

III LUKU TUEN PERIAATTEET

5 artikla

Täydentävyys, johdonmukaisuus ja vaatimustenmukaisuus

1. Maaseuturahastosta myönnetään tukea, joka täydentää kansallisia, alueellisia ja paikallisia toimia, joilla yhteisön ensisijaiset tavoitteet pyritään panemaan täytäntöön.
2. Komissio ja jäsenvaltiot varmistavat, että maaseuturahaston ja jäsenvaltioiden tuki on yhteisön toimien, politiikkojen ja tavoitteiden mukaista. Maaseuturahaston tuen on oltava taloudellisen ja sosiaalisen koheesion tavoitteiden ja erityisesti Euroopan kalatalousrahaston tavoitteiden mukaista.
3. Tämä johdonmukaisuus varmistetaan 9 artiklassa tarkoitetuissa yhteisön strategisissa suuntaviivoissa, 11 artiklassa tarkoitettuun kansallisessa strategiasuunnitelmassa, 15 artiklassa tarkoitetuissa maaseudun kehittämissuunnitelmissa ja 13 artiklassa tarkoitettuun komission vuotuisessa kertomuksessa.
4. On varmistettava johdonmukaisuus myös Euroopan maatalouden tukirahastosta rahoitettujen toimenpiteiden kanssa.
5. Tämän asetuksen mukaista tukea ei voida myöntää yhteisten markkinajärjestelyjen mukaista tukea saaviin järjestelmiin lukuun ottamatta mahdollisia 95 artiklan 2 kohdan mukaisia, vielä määrittelemättömiä poikkeuksia.
6. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että maaseuturahastosta rahoitettavat toimet ovat perustamissopimuksen ja sen nojalla annettujen säädösten mukaisia.

6 artikla

Kumppanuus

1. Maaseuturahaston tuki pannaan täytäntöön komission ja jäsenvaltioiden välisillä läheisillä neuvotteluilla, jäljempänä 'kumppanuus', ja kuullen jäsenvaltioiden voimassa olevien sääntöjen ja käytänteiden mukaisesti nimeämiä viranomaisia ja elimiä, joita ovat:
 - a) toimivaltaiset alueelliset, paikalliset ja muut viranomaiset;
 - b) talouselämän edustajat ja työmarkkinaosapuolet;
 - c) kaikki muut asiaan kuuluvat tahot, jotka edustavat kansalaisyhteiskuntaa ja valtiosta riippumattomia järjestöjä (erityisesti ympäristöjärjestöjä), sekä miesten ja naisten välisen tasa-arvon edistämisestä vastuussa olevat tahot.

Jäsenvaltion on nimettävä kansalliselta, alueelliselta ja paikalliselta tasolta sekä talouselämän edustajien, työmarkkinaosapuolten, ympäristöjärjestöjen tai muiden piirien joukosta edustavimmat kumppanit, jäljempänä 'kumppanit'. Jäsenvaltion on luotava edellytykset kaikkien asianomaisten tahojen laajalle ja tehokkaalle osallistumiselle kansallisten sääntöjen ja käytänteiden mukaisesti ja otettava huomioon tarve edistää miesten ja naisten välistä tasa-arvoa sekä kestävä kehitystä ottamalla mukaan ympäristön suojelua ja parantamista koskevat vaatimukset.

2. Kumppanuutta on harjoitettava ottaen asianmukaisesti huomioon kunkin osapuolen institutionaalinen, oikeudellinen ja rahoitusvastuu.
3. Kumppanuus koskee kansallisen strategiasuunnitelman valmistelua ja seurantaan sekä maaseudun kehittämisohjelmien valmistelua, täytäntöönpanoa, seurantaan ja arviointia. Jäsenvaltion on huolehdittava, että asiaan kuuluvat kumppanit osallistuvat ohjelmatyön eri vaiheisiin ottaen asianmukaisesti huomioon kullekin vaiheelle asetettu määräaika.

7 artikla **Toissijaisuus**

Jäsenvaltiot ovat omien institutionaalisten järjestelyjensä mukaisesti vastuussa maaseudun kehittämisohjelmien täytäntöönpanosta soveltuvalla aluetasolla. Niiden on kannettava kyseinen vastuunsa tämän asetuksen säännöksiä noudattaen.

8 artikla **Miesten ja naisten välinen tasa-arvo**

Jäsenvaltiot ja komissio edistävät miesten ja naisten välistä tasa-arvoa ohjelman täytäntöönpanon eri vaiheissa.

Tämä kattaa suunnittelu-, täytäntöönpano-, valvonta- ja arviointivaiheet.

II OSASTO **STRATEGINEN LÄHESTYMISTAPA MAASEUDUN KEHITTÄMISEEN**

I LUKU **YHTEISÖN STRATEGISET SUUNTAVIIVAT**

9 artikla **Sisältö ja vahvistaminen**

1. Neuvosto vahvistaa yhteisön tasolla maaseudun kehittämistä koskevat strategiset suuntaviivat 1 päivänä tammikuuta 2007 alkavaksi ja 31 päivänä joulukuuta 2013 päättyväksi ohjelmakaudeksi yhteisön tasolla asetettujen ensisijaisten poliittisten tavoitteiden perusteella.

Suuntaviivoissa vahvistetaan kyseiseksi ohjelmakaudeksi maaseudun kehittämistä koskevat yhteisön tason strategiset tavoitteet jokaisen tässä asetuksessa säädetyin toimintalinjan täytäntöönpanemiseksi.

2. Yhteisön strategiset suuntaviivat vahvistetaan perustamissopimuksen 37 artiklassa määrättyä menettelyä noudattaen kolmen kuukauden kuluessa tämän asetuksen voimaantulosta. Asiaa koskeva päätös julkaistaan *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*.

10 artikla
Tarkistaminen

Yhteisön strategisille suuntaviivoille voidaan tehdä väliarviointi erityisesti yhteisön ensisijaisiin tavoitteisiin tehtyjen muutosten huomioon ottamiseksi.

II LUKU
KANSALLINEN STRATEGIASUUNNITELMA

11 artikla
Sisältö

1. Jäsenvaltion on toimitettava kansallinen strategiasuunnitelma, jossa ilmoitetaan maaseuturahaston ja kyseisen jäsenvaltion toiminnan tavoitteet ottaen huomioon maaseudun kehittämistä koskevat yhteisön strategiset suuntaviivat, niiden erityistavoitteet sekä maaseuturahastosta ja muista rahoituslähteistä saatava rahoitus.
2. Kansallisen strategiasuunnitelman avulla on varmistettava, että maaseudun kehittämiseen myönnettävä yhteisön tuki on yhteisön strategisten suuntaviivojen mukaista ja että yhteisön, kansalliset ja alueelliset tavoitteet ovat keskenään yhteensopivia.

Kansallinen strategiasuunnitelma toimii viitetyökaluna maaseuturahaston ohjelmatyön valmistelussa. Se pannaan täytäntöön maaseudun kehittämissuunnitelmissa.
3. Kuhunkin kansalliseen strategiasuunnitelmaan on sisällyttävä:
 - a) arvio taloudellisesta ja sosiaalisesta tilanteesta sekä ympäristötilanteesta ja kehitysmahdollisuuksista;
 - b) yhteisön ja asianomaisen jäsenvaltion yhteistä toimintaa varten valittu strategia, josta käy ilmi, että valinnat on tehty yhteisön strategia suuntaviivoja noudattaen;
 - c) kunkin toimintalinjan mukaiset maaseudun kehittämisen aihe- ja aluekohtaiset tavoitteet, mukaan luettuina tärkeimmät määrällisesti ilmaistut tavoitteet ja asiaan kuuluvat seuranta- ja arviointi-indikaattorit;
 - d) luettelo kansallisen strategiasuunnitelman täytäntöönpanemiseksi toteutettavista maaseudun kehittämissuunnitelmista ja maaseuturahaston määrärahojen alustava jako kuhunkin ohjelmaan, mukaan luettuina tukien mukauttamisesta asetuksen (EY) N:o 1782/2003 10 artiklan 2 kohdan mukaisesti saadut varat;
 - e) keinot, joilla varmistetaan yhteensovittaminen muiden YMP:n välineiden ja koheesiopoliitiikan kanssa;
 - f) tarvittaessa talousarvio [koheesiosta annetun] asetuksen (EY) N:o .../... 3 artiklassa säädetyn lähentymistavoitteen saavuttamiseksi;

- g) kuvaus yksityiskohtaisista säännöistä ja ilmoitus määrästä, joka on varattu 67 artiklan 2 kohdan kolmannessa alakohdassa ja 69 artiklassa tarkoitetun kansallisen maaseutuverkoston perustamiseen, mukaan luettuina alueellisen ohjelmatyön valinheet jäsenvaltiot.

11 a artikla

Kansallisen strategiasuunnitelman tekeminen

1. Kunkin jäsenvaltion on tehtävä kansallinen strategiasuunnitelmansa heti sen jälkeen, kun yhteisön strategiset suuntaviivat on vahvistettu.

Suunnitelma on tehtävä jäsenvaltioiden institutionaalisia järjestelyjä noudattaen 6 artiklassa tarkoitettujen kumppanien kanssa tehdyn tiiviin yhteistyön perusteella. Se on laadittava tiiviissä yhteistyössä komission kanssa, ja sen on katettava kausi, joka alkaa 1 päivänä tammikuuta 2007 ja päättyy 31 päivänä joulukuuta 2013.

2. Kunkin jäsenvaltion on lähetettävä kansallinen strategiasuunnitelmansa komissiolle ennen maaseudun kehittämissuunnitelmien toimittamista.

III LUKU STRATEGINEN SEURANTA

12 artikla

Jäsenvaltion vuotuinen yhteenvetokertomus

1. Kunkin jäsenvaltion on toimitettava komissiolle ensimmäisen kerran vuonna 2008 ja sen jälkeen vuosittain viimeistään 1 päivänä lokakuuta yhteenvetokertomus jäsenvaltion strategian ja tavoitteiden täytäntöönpanon edistymisestä ja siitä, miten ne ovat edistäneet maaseudun kehittämistä koskevien yhteisön strategisten suuntaviivojen noudattamista.
2. Kertomuksessa on tehtävä yhteenveto 86 artiklassa tarkoitetuista ohjelman täytäntöönpanoa koskevista vuotuisista kertomuksista ja ilmoitettava erityisesti:
- a) maaseudun kehittämissuunnitelmien saavutukset ja tulokset suhteessa kansallisessa strategiasuunnitelmassa vahvistettuihin indikaattoreihin;
 - b) kustakin ohjelmasta laadittujen jatkuvien vuosiarviointien tulokset.
3. Sen estämättä, mitä 1 kohdassa säädetään, jäsenvaltiot voivat 14 artiklan 2 kohdassa tarkoitettujen yhtenäisten ohjelmien osalta sisällyttää 86 artiklassa tarkoitettuihin vuotuisiin täytäntöönpanokertomuksiin 2 kohdassa säädettyt tiedot 86 artiklassa säädettyssä määräajassa.

13 artikla

Komission vuosikertomus

1. Komissio laatii ensimmäisen kerran vuonna 2009 ja sen jälkeen kunkin vuoden alussa vuosikertomuksen, jossa tehdään yhteenveto kansallisten strategiasuunnitelmien ja yhteisön strategisten suuntaviivojen täytäntöönpanoon liittyvistä tärkeimmistä saavutuksista, suuntauksista ja haasteista.

Komissio laatii kertomuksen 12 artiklassa tarkoitetuista jäsenvaltioiden vuotuisista yhteenvedokertomuksista tekemiensä analyysien ja arviointien sekä muiden saatavilla olevien tietojen perusteella. Siinä ilmoitetaan toimenpiteet, joita jäsenvaltiot ja komissio ovat toteuttaneet tai tulevat toteuttamaan varmistaakseen kertomuksen päätelmien asianmukaisen noudattamisen.

2. Komission vuosikertomus toimitetaan neuvostolle, Euroopan parlamentille, Euroopan talous- ja sosiaalikomitealle sekä alueiden komitealle.

III OSASTO OHJELMATYÖ

I LUKU OHJELMATYÖN SISÄLTÖ

14 artikla

Maaseudun kehittämisohjelmat

1. Maaseuturahasto toimii jäsenvaltioissa maaseudun kehittämisohjelmien välityksellä. Ohjelmissa pannaan täytäntöön maaseudun kehittämisstrategia toimenpiteillä, jotka on ryhmitelty IV osastossa määriteltyjen toimintalinjojen mukaan. Maaseuturahastosta haetaan tukea näiden toimintalinjojen tavoitteiden saavuttamiseksi.

Kunkin maaseudun kehittämisohjelman voimassaolon on ajoitettava 1 päivän tammikuuta 2007 ja 31 päivän joulukuuta 2013 väliselle kaudelle.

2. Jäsenvaltio voi toimittaa koko alueensa käsittävän yhtenäisen ohjelman tai kutakin aluettaan koskevat erilliset ohjelmat.

15 artikla

Ohjelmien sisältö

Jokaiseen maaseudun kehittämisohjelmaan on sisällyttävä:

- a) tilanneanalyysi vahvuuksista ja heikkouksista, tilanteen korjaamiseksi valittu strategia ja 89 artiklassa tarkoitettu ennakoarviointi;
- b) perustelut valituille tavoitteille ottaen huomioon yhteisön strategiset suuntaviivat ja kansallinen strategiasuunnitelma sekä ennakoarvioinnin perusteella odotetut vaikutukset;
- c) toimintalinjoja koskevat tiedot ja kunkin toimintalinjan osalta ehdotetut toimenpiteet ja niitä koskeva kuvaus, mukaan luettuina todennettavissa olevat erityistavoitteet ja 85 artiklassa tarkoitettut indikaattorit, joiden avulla voidaan mitata ohjelman edistymistä, toimivuutta ja tehokkuutta;
- d) rahoitussuunnitelma, jossa on kaksi taulukkoa:
 - i) taulukko, jossa vahvistetaan 70 artiklan 5 ja 6 kohdan mukaisesti kullekin vuodelle suunniteltu maaseuturahaston kokonaisrahoitusosuus. Tarvittaessa rahoitussuunnitelmasta on käytävä maaseuturahaston kokonaisrahoituksen

osalta erikseen ilmi ne määrärahat, jotka osoitetaan lähentymistavoitealueille. Maaseuturahaston suunnitellun vuotuisen rahoitusosuuden on oltava rahoitusnäkymien mukainen;

- ii) taulukko, jossa määritellään koko ohjelmakauden ajalta ja jokaisen toimintalinjan osalta suunnitellut yhteisön rahoitusosuuden ja kansallisten julkisten rahoitusosuuksien määrät, maaseuturahaston rahoitusosuuden taso kunkin toimintalinjan osalta sekä tekniseen apuun varattu määrä. Tarvittaessa taulukosta on käytävä erikseen ilmi lähentymistavoitealueille varattu maaseuturahaston rahoitusosuus ja vastaavat kansalliset julkiset rahoitusosuudet;
- e) suunniteltujen toimenpidekohtaisten määrien alustava jakautuminen julkisiin ja yksityisiin menoihin;
- f) tiedot, jotka ovat tarpeen kilpailusääntöjen noudattamisen arvioimiseksi ja tarvittaessa luettelo perustamissopimuksen 87 artiklan nojalla sallituista tukijärjestelmistä;
- g) selvitys siitä, miten ohjelma täydentää muista yhteisen maatalouspolitiikan ja koheesipolitiikan välineistä sekä Euroopan kalatalousrahastosta rahoitettuja toimenpiteitä;
- h) ohjelman täytäntöönpanoa koskevat yksityiskohtaiset säännöt, mukaan luettuina:
 - i) kaikkien 76 artiklassa säädettyjen viranomaisten nimeäminen jäsenvaltiossa;
 - ii) kuvaus seuranta- ja arviointijärjestelmistä sekä seurantakomitean kokoonpanosta;
 - iii) yksityiskohtaiset tiedot Leader-lähestymistavan täytäntöönpanosta;
 - iv) kuvaus valvontajärjestelmistä, erityisesti ohjelman täytäntöönpanosta vastaavien viranomaisten ja elinten organisaatiosta ja menettelyistä sekä näiden viranomaisten ja elinten sisällä toimivasta sisäisen tarkastuksen järjestelmästä;
 - v) säädökset, joilla varmistetaan ohjelman julkistaminen;
 - vi) kuvaus komission ja jäsenvaltioiden välillä sovitusta sähköistä tiedonvaihtoa koskevista menettelyistä tässä asetuksessa säädettyjen maksuja, seurantaa ja arviointia koskevien vaatimusten täyttämiseksi;
- i) edellä 6 artiklassa tarkoitettujen kumppanien nimeäminen ja kumppanien kuulemisten tulokset.

16 artikla

Toimintalinjojen välinen tasapaino

Kuhunkin 4 artiklassa tarkoitettuun kolmeen tavoitteeseen suunnatun yhteisön rahoitusosuuden on oltava vähintään 15 prosenttia ohjelmaan myönnetystä maaseuturahaston kokonaisrahoitusosuudesta, kun kyse on IV osaston I luvun I ja III jaksoissa tarkoitetuista toimintalinjoista 1 ja 3, ja vähintään 25 prosenttia ohjelmaan myönnetystä maaseuturahaston kokonaisrahoitusosuudesta, kun kyse on I luvun II jaksossa tarkoitettusta toimintalinjasta 2.

II LUKU LAATIMINEN, HYVÄKSYMINEN JA TARKISTAMINEN

17 artikla

Laatiminen ja hyväksyminen

1. Jäsenvaltion on laadittava maaseudun kehittämisohjelmat 6 artiklassa tarkoitettujen kumppanien kanssa tehdyn tiiviin yhteistyön perusteella.
2. Jäsenvaltioiden on toimitettava komissiolle 15 artiklassa mainitut tiedot sisältävä ehdotus kustakin maaseudun kehittämisohjelmasta mahdollisimman pian sen jälkeen, kun ne ovat toimittaneet komissiolle strategiasuunnitelmansa 11 a artiklan 2 kohdan mukaisesti.
3. Komissio arvioi ehdotetut ohjelmat ottaen huomioon niiden johdonmukaisuuden maaseudun kehittämistä koskevien yhteisön strategisten suuntaviivojen, kansallisen strategiasuunnitelman ja tämän asetuksen kanssa.

Jos komissio katsoo, että maaseudun kehittämisohjelma ei ole yhteisön strategisten suuntaviivojen, kansallisen strategiasuunnitelman tai tämän asetuksen mukainen, se kehottaa jäsenvaltiota tarkistamaan ehdotettua ohjelmaa vastaavasti.
4. Kukin maaseudun kehittämisohjelma hyväksytään 95 artiklan 2 kohdassa vahvistettua menettelyä noudattaen mahdollisimman pian sen jälkeen, kun jäsenvaltiot ovat ohjelman toimittaneet.

18 artikla

Tarkistaminen

1. Maaseudun kehittämisohjelmia on jäsenvaltion tai komission aloitteesta tarkistettava ja tarvittaessa mukautettava loppukauden osalta seurantakomitean annettua hyväksyntänsä. Näiden tarkistusten tarkoituksena on ottaa huomioon arviointien ja komission vuosikertomusten päätelmät ja erityisesti tehostaa tai mukauttaa sitä tapaa, jolla yhteisön ensisijaiset tavoitteet otetaan huomioon. Maaseudun kehittämisohjelmia on tarvittaessa tarkistettava 92 artiklassa tarkoitettuna Leader-varauksen jakamisen jälkeen.
2. Komissio tekee maaseudun kehittämisohjelmien tarkistamispyynnöistä päätöksen 95 artiklan 2 kohdassa vahvistettua menettelyä noudattaen pian sen jälkeen, kun jäsenvaltio on toimittanut tarkistamispyynnön.

Komission hyväksyntää edellyttävät muutokset määritellään 95 artiklan 2 kohdassa säädettyä menettelyä noudattaen.

IV OSASTO MAASEUDUN KEHITTÄMISEN TOIMINTALINJAT

I LUKU TOIMINTALINJAT

1 JAKSO

TOIMINTALINJA 1: MAA- JA METSÄTALOUSALAN KILPAILUKYVYN PARANTAMINEN

19 artikla Toimenpiteet

Maa- ja metsätalouden kilpailukykyä koskeva tuki pitää sisällään:

- a) toimenpiteet alan toimijoiden toimintaedellytysten parantamiseksi seuraavin keinoin:
 - i) maa- ja metsätaloustalustoimialoilla toimiville henkilöille tarjottavaa ammatillista koulutusta ja tiedotusta koskevat toimet,
 - ii) nuorten viljelijöiden toiminnan aloitustuki,
 - iii) maanviljelijöiden ja maataloustyöntekijöiden varhaiseläke,
 - iv) maanviljelijöiden ja metsänomistajien käyttämät neuvontapalvelut,
 - v) tilanhoito- ja lomituspalvelujen sekä maa- ja metsätalouden neuvontapalvelujen perustaminen;
- b) toimenpiteet alan fyysisten toimintaedellytysten rakenteelliseksi uudistamiseksi seuraavin keinoin:
 - i) maatilojen nykyaikaistaminen,
 - ii) metsien taloudellisen arvon parantaminen,
 - iii) maa- ja metsätalouden alkutuotannon arvon lisääminen,
 - iv) maa- ja metsätalouden kehittämiseen ja mukauttamiseen liittyvien infrastruktuurien parantaminen ja kehittäminen,
 - v) luonnononnettomuuksien vahingoittamien maatalouden tuotantomahdollisuuksien palauttaminen ja asianmukaisten ennalta ehkäisevien toimien käyttöönotto;
- c) toimenpiteet maataloustuotannon ja -tuotteiden laadun parantamiseksi seuraavin keinoin:
 - i) viljelijöiden auttaminen sopeutumaan yhteisön lainsäädäntöön perustuviin tiukkoihin vaatimuksiin,
 - ii) elintarvikkeiden laatu- ja turvallisuusjärjestelmiin osallistuville viljelijöille myönnettävä tuki,
 - iii) tuottajaryhmille myönnettävä tuki elintarvikkeiden laatu- ja turvallisuusjärjestelmien mukaisia tuotteita koskevia tiedotus- ja menekinedistämistoimia varten;

- d) uusia jäsenvaltioita koskevat siirtymäkauden toimenpiteet, jotka liittyvät:
- i) rakenneuudistuksen kohteeksi joutuneiden osittaisten kotitarvetilojen tukemiseen,
 - ii) tuottajaryhmien perustamisen tukemiseen.

1 ALAJAKSO

ALAN TOIMIJOIDEN TOIMINTAEDELLYTYSTEN PARANTAMISEKSI TOTEUTETTAVIIN TOIMENPITEISIIN LIITTYVÄT VAATIMUKSET

20 artikla

Ammatillista koulutusta ja tiedotusta koskevat toimet

Edellä 19 artiklan a kohdan i alakohdassa säädetyn tuen piiriin eivät kuulu ohjaus- tai koulutuskurssit, jotka ovat osa keskiasteen tai sitä ylemmän koulutusasteen tavanomaisia maa- ja metsätalouden koulutusohjelmia tai -järjestelmiä.

21 artikla

Nuorten viljelijöiden aloitustuki

1. Edellä 19 artiklan a kohdan ii alakohdassa säädettyä tukea myönnetään henkilöille, jotka:
 - a) ovat alle 40-vuotiaita ja ryhtyvät ensimmäistä kertaa tilanpidosta vastaaviksi maatalousyrittäjiksi;
 - b) ovat riittävän ammattitaitoisia;
 - c) esittävät maataloustoimintansa kehittämiseksi liiketoimintasuunnitelman.
2. Tuki myönnetään kertapalkkiona, jonka enimmäismäärä vahvistetaan liitteessä I.

22 artikla

Varhaiseläke

1. Edellä 19 artiklan a kohdan iii alakohdassa säädettyä tukea myönnetään:
 - a) maanviljelijöille, jotka päättävät lopettaa maataloustoiminnan harjoittamisen ja luovuttaa tilansa muille viljelijöille;
 - b) maataloustyöntekijöille, jotka päättävät lopettaa pysyvästi maatilalla työskentelyn.
2. Luopujan on:
 - a) oltava luovutushetkellä vähintään 55-vuotias muttei vielä yleisessä eläkeiässä tai oltava luovutushetkellä vähintään kymmenen vuotta nuorempi kuin yleinen eläkeikä kyseisessä jäsenvaltiossa;
 - b) luovuttava pysyvästi kaikesta kaupallisen maatalouden harjoittamisesta;
 - c) täytynyt harjoittaa maataloutta kymmenen vuoden ajan ennen luovutusta.

Tilan jatkajan on:

- a) seurattava luopujaa ryhtymällä 21 artiklan mukaisesti maatalousyrittäjäksi, tai
- b) oltava alle 50-vuotias maanviljelijä ja otettava haltuunsa edeltäjänsä luovuttama tila sen koon lisäämiseksi.

Maataloustyöntekijän on:

- a) oltava vähintään 55-vuotias muttei vielä yleisessä eläkeiässä tai oltava vähintään kymmenen vuotta nuorempi kuin yleinen eläkeikä kyseisessä jäsenvaltiossa;
 - b) täytynyt edellisen viiden vuoden aikana käyttää vähintään puolet työajastaan maataloustyöhön avustavana perheenjäsenenä tai maataloustyöntekijänä;
 - c) täytynyt työskennellä luopujan maatilalla vähintään kahta kokopäiväisesti työskenneltyä vuotta vastaava aika luopujan varhaiseläkkeelle siirtymistä edeltävien neljän vuoden aikana;
 - d) kuuluttava sosiaaliturvajärjestelmään.
3. Varhaiseläketuen kokonaiskesto on luopujan ja maataloustyöntekijän osalta enintään kymmenen vuotta. Se ei saa jatkua sen jälkeen, kun luopuja on täyttänyt 70 vuotta tai kun maataloustyöntekijä on saavuttanut yleisen eläkeiän.

Jos jäsenvaltio maksaa luopujalle tavanomaista vanhuuseläkettä, varhaiseläketuki myönnetään sen lisänä ottaen huomioon kansallisen vanhuuseläkkeen määrä.

4. Tuki myönnetään vuotuisena tukena, ja sen enimmäismäärä vahvistetaan liitteessä I.

23 artikla

Neuvontapalvelujen käyttö

1. Edellä 19 artiklan a kohdan iv alakohdassa säädettyä tukea myönnetään:
- a) viljelijöille ja metsänomistajille sellaisten neuvontapalvelujen käyttämisestä aiheutuviin kustannuksiin, jotka on tarkoitettu lisäämään tilojen kokonaistehokkuutta;
 - b) viljelijöille sellaisten neuvontapalvelujen käyttämisestä aiheutuviin kustannuksiin, jotka on tarkoitettu parantamaan yhteisön lainsäädäntöön perustuvien ympäristönsuojelua, kansanterveyttä, eläinten ja kasvien terveyttä, eläinten hyvinvointia sekä työturvallisuutta koskevien vaatimusten noudattamista.
2. Neuvontapalvelujen käyttämisestä maksettavan tuen enimmäismäärät vahvistetaan liitteessä I.

24 artikla

Tilanhoito-, lomitus- ja neuvontapalvelujen perustaminen

Edellä 19 artiklan a kohdan v alakohdassa tarkoitettua tukea myönnetään tilanhoito-, lomitus- ja neuvontapalvelujen perustamisesta aiheutuviin kustannuksiin. Tätä alenevaa tukea maksetaan enintään viiden vuoden ajan palvelujen perustamisesta.

2 ALAJAKSO

**FYYSISTEN TOIMINTAEDELLYTYSTEN RAKENTEELLISEKSI UUDISTAMISEKSI
TOTEUTETTAVIIN TOIMENPITEISIIN LIITTYVÄT VAATIMUKSET**

25 artikla

Maatilojen nykyaikaistaminen

1. Edellä 19 artiklan b kohdan i alakohdassa säädettyä tukea myönnetään maanviljelijöille investointeihin, jotka:

- a) parantavat maatilan kokonaistehokkuutta, ja
- b) ovat kyseiseen investointiin sovellettavien yhteisön vaatimusten mukaisia.

Jos investoinnit tehdään yhteisön vaatimusten täyttämiseksi, tukea voidaan myöntää vain niihin investointeihin, jotka tehdään hiljattain käyttöön otettujen yhteisön vaatimusten täyttämiseksi. Tällöin viljelijöille voidaan kyseisen vaatimuksen täyttämiseksi myöntää enintään 36 kuukauden pituinen lisäaika, joka alkaa päivästä, jolloin vaatimuksesta tulee viljelijälle pakollinen.

2. Tuen enimmäismäärät vahvistetaan liitteessä I.

26 artikla

Metsien taloudellisen arvon parantaminen

1. Edellä 19 artiklan b kohdan ii alakohdassa säädettyä investointitukea myönnetään sellaisia metsiä varten, jotka ovat yksityisomistajien tai heidän yhdistystensä taikka kuntien tai kuntayhtymien omistuksessa. Tämä rajoitus ei koske subtrooppisia metsiä eikä Azorien, Madeiran ja Ranskan merentakaisen departementtien metsäaloja.

2. Investointien on perustuttava metsänhoitosuunnitelmiin.

3. Tuen enimmäismäärät vahvistetaan liitteessä I.

27 artikla

Maa- ja metsätalouden alkutuotannon arvon lisääminen

1. Edellä 19 artiklan b kohdan iii alakohdassa säädettyä tukea myönnetään investointeihin, jotka:

- a) parantavat yrityksen kokonaistehokkuutta;
- b) liittyvät perustamissopimuksen liitteeseen I kuuluvien muiden tuotteiden kuin kalastustuotteiden jalostukseen ja kaupan pitämiseen metsätaloustuotteet mukaan luettuina, ja

c) ovat kyseiseen investointiin sovellettavien yhteisön vaatimusten mukaisia.

Jos investoinnit tehdään yhteisön vaatimusten täyttämiseksi, tukea voidaan myöntää vain 2 kohdassa tarkoitettujen mikroyritysten tekemiin investointeihin, jotka tehdään hiljattain käyttöön otettujen yhteisön vaatimusten täyttämiseksi. Tällöin voidaan kyseisen vaatimuksen täyttämiseksi myöntää enintään 36 kuukauden pituinen lisääaika, joka alkaa päivästä, jolloin vaatimuksesta tulee yritykselle pakollinen.

2. Edellä 1 kohdassa tarkoitettu tuki rajoitetaan koskemaan komission suosituksessa 2003/361/EY¹¹ tarkoitettuja mikro- ja pienyrityksiä. Metsätaloustuotannon tapauksessa tuki rajoitetaan mikroyrityksiin.

Tukea ei saa myöntää vaikeuksissa oleville yrityksille, sellaisina kuin ne määritellään vaikeuksissa olevien yritysten pelastamiseksi ja niiden rakenteiden uudistamiseksi myönnettävää valtiontukea koskevista yhteisön suuntaviivoissa¹².

3. Tuen enimmäismäärät vahvistetaan liitteessä I.

28 artikla

Maa- ja metsätalouden kehittämiseen ja mukauttamiseen liittyvä infrastruktuuri

Edellä 19 artiklan b kohdan iv alakohdassa säädetty tuki voi kattaa erityisesti toimet, jotka liittyvät maa- ja metsätalousmaalle pääsyyn, energiahuoltoon ja vesitalouteen.

3 ALAJAKSO

MAATALOUSTUOTANNON JA -TUOTTEIDEN LAADUN PARANTAMISEKSI TOTEUTETTAVIIN TOIMENPITEISIIN LIITTYVÄT VAATIMUKSET

29 artikla

Yhteisön lainsäädäntöön perustuvien vaatimusten täyttäminen

1. Edellä 19 artiklan c kohdan i alakohdassa säädetyllä tuella korvataan osittain sellaisille viljelijöille aiheutuneet kustannukset ja tulonmenetykset, joiden on täytettävä ympäristönsuojelua, kansanterveyttä, eläinten ja kasvien terveyttä, eläinten hyvinvointia sekä työturvallisuutta koskevat vaatimukset.

Näiden vaatimusten on oltava kansallisessa lainsäädännössä hiljattain käyttöön otettuja ja sisällettävä maatalouskäytäntöä koskevia uusia velvoitteita tai rajoituksia, jotka vaikuttavat huomattavasti maatalon tavanomaisiin toimintakustannuksiin ja koskevat merkittävää viljelijäjoukkoa.

2. Tuki on myönnettävä kiinteämääräisenä, väliaikaisena ja alenevana vuotuisena tukena, ja sitä voidaan myöntää enintään viiden vuoden ajan päivästä, jolloin vaatimuksesta tulee yhteisön lainsäädännön mukaisesti pakollinen.

Tuen enimmäismäärä vahvistetaan liitteessä I.

¹¹ EUVL L 124, 20.5.2003, s. 36.

¹² EYVL C 288, 9.10.1999, s. 2.

30 artikla

Viljelijöiden osallistuminen elintarvikkeiden laatujärjestelmiin

1. Edellä 19 artiklan c kohdan ii alakohdassa säädetty tuki:
 - a) kattaa ainoastaan ihmisravinnoksi tarkoitettut maataloustuotteet;
 - b) myönnetään yhteisön elintarvikkeiden laatujärjestelmiin tai jäsenvaltioissa hyväksytyihin laatujärjestelmiin, jotka täyttävät 95 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua menettelyä noudattaen määriteltävät täsmälliset vaatimukset; tukea ei myönnetä järjestelmiin, joiden yksinomainen tarkoitus on varmistaa yhteisön tai kansallisen lainsäädännön mukaisten pakollisten vaatimusten noudattamisen tiukempi valvonta;
 - c) myönnetään vuotuisena kannustinpalkkiona, jonka taso määritellään tuettuihin järjestelmiin osallistumisesta aiheutuvien kiinteiden kustannusten mukaan, ja sitä voidaan myöntää enintään viiden vuoden ajan.
2. Tuen enimmäismäärä vahvistetaan liitteessä I.

31 artikla

Tiedotus- ja menekinedistämistoimet

Edellä 19 artiklan c kohdan iii alakohdassa säädetty tuki koskee tuotteita, joille myönnetään tukea osallistumisesta 30 artiklassa tarkoitettuihin laatujärjestelmiin.

Tuen enimmäismäärä vahvistetaan liitteessä I.

4 ALAJAKSO

SIIRTYMÄTOIMENPITEITÄ KOSKEVAT VAATIMUKSET

32 artikla

Osittainen kotitarveviljely

1. Ensisijaisesti omaan käyttöön tuottaville tiloille, jotka kuitenkin myyvät osan tuotannostaan (ns. osittaiset kotitarvetilat), tarkoitettua 19 artiklan d kohdan i alakohdassa säädettyä tukea myönnetään viljelijöille, jotka esittävät liiketoimintasuunnitelman.
2. Toiminnan edistymistä suhteessa 1 kohdassa tarkoitettuun liiketoimintasuunnitelmaan on arvioitava kolmen vuoden kuluttua.
3. Tuki myönnetään kiinteämääräisenä tukena, jonka enimmäismäärä vahvistetaan liitteessä I, ja sitä voidaan myöntää enintään viiden vuoden ajan.
4. Edellä 3 kohdassa tarkoitettua tukea myönnetään viimeistään 31 päivänä joulukuuta 2008 hyväksytyjen hakemusten perusteella.

33 artikla
Tuottajaryhmät

1. Edellä 19 artiklan d kohdan ii alakohdassa säädettyä tukea myönnetään tuottajaryhmien perustamisen ja hallinnollisen toiminnan helpottamiseksi tarkoituksena:
 - a) tällaisten ryhmien jäseninä olevien tuottajien tuotannon ja tuotoksen mukauttaminen markkinoiden vaatimuksiin;
 - b) tuotteiden yhteinen markkinoille saattaminen, valmistelu myyntiä varten, myynnin keskittäminen ja toimitukset tukkuostajille mukaan luettuina;
 - c) tuotantotietoja koskevien yhteisten sääntöjen vahvistaminen ottaen erityisesti huomioon sadonkorjuu ja saatavuus.
2. Tuki maksetaan kiinteämääräisinä vuotuisina maksuerinä tuottajaryhmän hyväksymistä seuraavien viiden vuoden aikana. Se lasketaan ryhmän vuotuisen kaupan pidetyn tuotannon perusteella, ja sen enimmäismäärät vahvistetaan liitteessä I.
3. Tukea myönnetään tuottajaryhmille, jotka jäsenvaltion toimivaltainen viranomainen on hyväksynyt virallisesti viimeistään 31 päivänä joulukuuta 2008.

2 JAKSO

**TOIMINTALINJA 2:
MAANKÄYTTÖ**

34 artikla
Toimenpiteet

Tämän jakson mukainen tuki koskee seuraavia toimenpiteitä:

- a) toimenpiteet, joiden tavoitteena on maatalousmaan kestävä käyttö seuraavin keinoin:
 - i) viljelijöille vuoristoalueilla maksettavat luonnonhaittakorvaukset,
 - ii) viljelijöille muilla luonnonhaitta-alueilla kuin vuoristoalueilla maksettavat korvaukset,
 - iii) Natura 2000 -tuet,
 - iv) maatalouden ympäristötuet ja tuet eläinten hyvinvointia edistäviin toimiin,
 - v) tuottamattomien investointien tukeminen;
- b) toimenpiteet, joiden tavoitteena on metsätalousmaan kestävä käyttö seuraavin keinoin:
 - i) maatalousmaan ensimmäinen metsitys,
 - ii) peltometsäviljelyjärjestelmien käyttöönotto maatalousmaalla,
 - iii) muun kuin maatalousmaan ensimmäinen metsitys,

- iv) Natura 2000 -tuet,
- v) metsätalouden ympäristötuet,
- vi) metsien tuotantomahdollisuuksien palauttaminen ja ennalta ehkäisevien toimien käyttöönotto,
- vii) tuottamattomien investointien tukeminen.

1 ALAJAKSO

MAATALOUSMAAN KESTÄVÄÄ KÄYTTÖÄ KOSKEVIIN TOIMENPITEISIIN LIITTYVÄT VAATIMUKSET

35 artikla

Luonnonhaittakorvaukset vuoristoalueilla ja muilla luonnonhaitta-alueilla

1. Edellä 34 artiklan a kohdan i ja ii alakohdassa säädettyjä korvauksia maksetaan vuosittain käytössä olevan maatalousmaan pinta-alan mukaan.

Niillä on tarkoitus korvata viljelijöille aiheutuneet lisäkustannukset ja tulonmenetykset, jotka liittyvät maataloustuotantoa haittaavaan seikkaan kyseisellä alueella.
2. Korvauksia on maksettava viljelijöille, jotka sitoutuvat jatkamaan maataloustoimintaansa 47 artiklan 2 ja 3 kohdan mukaisesti nimetyillä alueilla vähintään viiden vuoden ajan ensimmäisestä korvauksesta.
3. Korvausten on noudatettava liitteessä I vahvistettuja vähimmäis- ja enimmäismääriä.

Asianmukaisesti perustelluissa tapauksissa voidaan myöntää enimmäismäärän ylittäviä korvauksia, edellyttäen, että kaikkien näiden jäsenvaltion tasolla myönnettyjen korvausten keskiarvo ei ylitä kyseistä enimmäismäärää.
4. Korvausten on oltava alenevia ohjelmassa määriteltävän tilakohtaisen enimmäispinta-alan yläpuolella.

36 artikla

Natura 2000 -tuet

Edellä 34 artiklan a kohdan iii alakohdassa säädettyä tukea maksetaan vuosittain viljelijöille näiden käytössä olevan maatalousmaan pinta-alan mukaan, ja sen tarkoituksena on korvata viljelijöille aiheutuneet kustannukset ja tulonmenetykset, jotka johtuvat direktiivien 79/409/ETY ja 92/43/ETY täytäntöönpanosta kyseisillä alueilla.

Tuen enimmäismäärät vahvistetaan liitteessä I.

37 artikla

Maatalouden ympäristötuet ja tuet eläinten hyvinvointia edistäviin toimiin

1. Jäsenvaltiot myöntävät 34 artiklan a kohdan iv alakohdassa säädettyä tukea kaikilla alueillaan niiden erityistarpeiden mukaisesti.

2. Maatalouden ympäristötukia ja eläinten hyvinvointia edistäviä tukia myönnetään viljelijöille, jotka tekevät vapaaehtoisesti maatalouden ympäristösitoumuksia tai eläinten hyvinvointia koskevia sitoumuksia. Maatalouden ympäristötukia voidaan myöntää myös muille maankäyttäjille, jos tämä on asianmukaisesti perusteltua ympäristötavoitteiden saavuttamiseksi.
3. Maatalouden ympäristötuet ja eläinten hyvinvointia edistävät tuet kattavat ainoastaan sitoumukset, jotka ylittävät neuvoston asetuksen (EY) N:o 1782/2003 4 ja 5 artiklan ja liitteiden III ja IV mukaisesti vahvistetut pakolliset vaatimukset sekä muut kansallisessa lainsäädännössä vahvistetut ja ohjelmassa määritellyt asiaa koskevat pakolliset vaatimukset. Maatalouden ympäristösitoumuksia tekevien viljelijöiden ja muiden maankäyttäjien on lisäksi noudatettava ohjelmassa määriteltäviä lannoitteiden ja kasvinsuojeluaineiden käyttöä koskevia vähimmäisvaatimuksia.

Kyseiset sitoumukset on tehtävä viideksi vuodeksi. Tietynlaisia sitoumuksia varten on tarvittaessa ja perustelluissa tapauksissa määriteltävä pidempi kesto aika 95 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua menettelyä noudattaen.
4. Tukia myönnetään vuosittain, ja niiden on katettava tehdystä sitoumuksesta aiheutuvat lisäkustannukset ja tulonmenetykset; tarvittaessa ne voivat kattaa myös toimen kustannukset.

Tuensaajat valitaan tarvittaessa tarjouspyyntöjen perusteella soveltaen taloudellisen tehokkuuden sekä ympäristöä ja eläinten hyvinvointia koskevan tehokkuuden vaatimuksia.

Tuen enimmäismäärät vahvistetaan liitteessä I.

38 artikla

Tuottamattomat investoinnit

Edellä 34 artiklan a kohdan v alakohdassa säädettyä tukea myönnetään:

- a) investointeihin, jotka liittyvät edellä 34 artiklan a kohdan iv alakohdassa säädetyn toimenpiteen mukaisesti tehtyjen sitoumusten toteuttamiseen;
- b) tilainvestointeihin, jotka lisäävät kyseisen Natura 2000 -alueen yleishyödyllistä arvoa.

2 ALAJAKSO

METSÄTALOUSMAAN KESTÄVÄÄ KÄYTTÖÄ KOSKEVIIN TOIMENPITEISIIN LIITTYVÄT VAATIMUKSET

39 artikla

Yleiset vaatimukset

1. Tämän alajakson mukaista tukea myönnetään ainoastaan sellaisille metsiä ja metsäaloja varten, jotka ovat yksityisten omistajien tai heidän yhdistystensä taikka kuntien tai kuntayhtymien omistuksissa.

Tätä rajoitusta ei sovelleta 34 artiklan b kohdan i, vi ja vii alakohdassa säädettyyn tukeen.

2. Tässä alajaksossa sellaisille alueille, jotka on luokiteltu osana metsäpalojen torjumista koskevaa yhteisön toimintaa suuren tai keskisuuren metsäpaloaaran alueiksi, ehdotettujen toimenpiteiden on oltava jäsenvaltioiden kyseisten alueiden osalta esittämien metsiensuojelusuunnitelmien mukaisia.

40 artikla

Maatalousmaan ensimmäinen metsitys

1. Edellä 34 artiklan b kohdan i alakohdassa säädetty tuki voi kattaa:
 - a) perustamiskustannukset;
 - b) yhtä metsitettyä hehtaaria kohden maksettavan vuotuisen palkkion hoitokustannusten korvaamiseksi enintään viiden vuoden ajan;
 - c) vuotuisen hehtaaripalkkion metsityksestä johtuvien tulonmenetysten korvaamiseksi enintään kymmenen vuoden ajan maata ennen metsitystä hyödyntäneille viljelijöille tai heidän yhdistyksilleen tai muulle luonnolliselle tai yksityisoikeudelliselle yhteisölle.
2. Viranomaisten omistaman maatalousmaan metsitykseen maksettava tuki kattaa ainoastaan perustamiskustannukset. Jos metsitettävä maatalousmaa on luonnollisen henkilön tai yksityisoikeudellisen yhteisön vuokraama, voidaan maksaa 1 kohdassa tarkoitettua vuosittaista palkkiota.
3. Maatalousmaan metsitystukea ei myönnetä:
 - a) varhaiseläkejärjestelmään kuuluville viljelijöille;
 - b) joulukuusten istutukseen.

Jos kyseessä on nopeakasvuisten lajien lyhytkiertoviljely, metsitystukea myönnetään ainoastaan perustamiskustannuksiin.
4. Viljelijöille tai muille luonnollisille henkilöille ja yksityisoikeudellisille yhteisölle myönnettävän tuen enimmäismäärät vahvistetaan liitteessä I.

41 artikla

Peltometsäviljelyjärjestelmien käyttöönotto maatalousmaalla

1. Edellä 34 artiklan b kohdan ii alakohdassa säädettyä tukea myönnetään viljelijöille, jotka alkavat harjoittaa laajaperäisen maa- ja metsätalouden yhdistävää peltometsäviljelyä.

Tuki kattaa perustamiskustannukset.
2. Peltometsäviljelyjärjestelmillä tarkoitetaan maankäyttöjärjestelmiä, joissa kasvatetaan puita samalla maalla yhdessä maatalouskasvien kanssa.
3. Tukea ei myönnetä joulukuusille eikä lyhytkiertoviljelyyn tarkoitetuille nopeakasvuisille lajeille.

4. Tuen enimmäismäärät vahvistetaan liitteessä I.

42 artikla

Muun kuin maatalousmaan ensimmäinen metsitys

1. Edellä 34 artiklan b kohdan iii alakohdassa säädetty tuki kattaa 34 artiklan b kohdan i alakohdan mukaiseen tukeen kelpaamattoman maan metsitykseen liittyvät perustamiskustannukset.
2. Tukea ei myönnetä joulukuusten istutukseen.
3. Viljelijöille tai yksityisoikeudellisille yhteisöille myönnettävän tuen enimmäismäärät vahvistetaan liitteessä I.

43 artikla

Natura 2000 -tuet

Edellä 31 artiklan b kohdan iv alakohdassa säädettyä tukea maksetaan metsäpinta-alan mukaan vuosittain yksityisille metsänomistajille tai näiden yhdistyksille, ja sen tarkoituksena on korvata kustannukset, jotka ovat aiheutuneet metsien ja muun metsämaan käyttöä koskevista, direktiivien 79/409/ETY ja 92/43/ETY täytäntöönpanoon kyseisellä alueella liittyvistä rajoituksista.

Tuen on noudatettava liitteessä I vahvistettuja vähimmäis- ja enimmäismääriä.

44 artikla

Metsätalouden ympäristötuet

1. Edellä 34 artiklan b kohdan v alakohdassa säädettyjä metsätalouden ympäristötukia myönnetään metsäpinta-alan mukaan tuensaajille, jotka tekevät vapaaehtoisesti metsätalouden ympäristösitoumuksia. Nämä tuet kattavat ainoastaan sitoumukset, jotka ylittävät asiaa koskevat pakolliset vaatimukset.

Kyseiset sitoumukset on tehtävä viideksi vuodeksi. Tietyntylaisia sitoumuksia varten on tarvittaessa ja perustelluissa tapauksissa määriteltävä toinen kesto aika.

2. Tukien on katettava tehdystä sitoumuksesta aiheutuvat lisäkustannukset, jotka on laskettava todellisten kustannusten perusteella.

Tuen on noudatettava liitteessä I vahvistettuja vähimmäis- ja enimmäismääriä.

45 artikla

Metsien tuotantomahdollisuuksien palauttaminen ja ennalta ehkäisevien toimien käyttöönotto

1. Edellä 34 artiklan b kohdan vi alakohdassa säädettyä tukea myönnetään luonnononnettomuuksien tai metsäpalojen vahingoittamien metsätalouden tuotantomahdollisuuksien palauttamiseen ja asianmukaisten ennalta ehkäisevien toimien käyttöönottamiseen.

2. Metsäpaloja ehkäisevien toimien on liitettävä metsiin, jotka jäsenvaltiot ovat luokitelleet metsänsuojeluohjelmissaan suuren tai keskisuuren metsäpalariskin alueiksi.

46 artikla

Tuottamattomat investoinnit

Edellä 34 artiklan b kohdan vii alakohdassa säädettyä tukea myönnetään metsäinvestointeihin, jotka:

- a) liittyvät edellä 34 artiklan b kohdan v alakohdassa säädetyn toimenpiteen mukaisesti tehtyjen sitoumusten toteuttamiseen, tai
- b) lisäävät kyseisen alueen yleishyödyllistä arvoa.

3 ALAJAKSO

ALUEIDEN NIMEÄMINEN

47 artikla

Tukikelpoiset alueet

1. Jäsenvaltioiden on nimettävä alueet, joille voidaan myöntää 34 artiklan a kohdan i, ii ja iii alakohdassa sekä b kohdan i, iii, iv ja vi alakohdassa säädettyä tukea ottaen huomioon tämän artiklan 2, 3, 4 ja 5 kohdan säännökset.
2. Jotta vuoristoalueille voitaisiin myöntää 34 artiklan a kohdan i alakohdassa säädettyjä tukia, niille on oltava ominaista huomattavasti rajoittuneet maankäyttömahdollisuudet ja oleellisesti nousseet työkustannukset, jotka johtuvat:
 - a) alueen korkean sijainnin vuoksi erittäin vaikeista ilmasto-olosuhteista, jotka lyhentävät kasvukautta merkittävästi;
 - b) alemmissa korkeuksissa suurimmassa osassa kyseistä aluetta olevista jyrkistä rinteistä, jotka estävät koneiden käytön tai edellyttävät erittäin kalliiden erityislaitteiden käyttöä, tai näiden kahden tekijän yhteisvaikutuksesta silloin kun molemmista erillisenä aiheutuva luonnonhaitta on merkityksettömämpi, edellyttäen että yhteisvaikutuksesta aiheutuu vastaava luonnonhaitta.

Vuoristoalueina pidetään 62 leveyspiirin pohjoispuolisia alueita ja eräitä niihin välittömästi liittyviä alueita.

Jäsenvaltioiden on ohjelmissa joko vahvistettava vuoristoalueidensa olemassa oleva määrittely tai muutettava sitä noudattaen erityissäännöksiä, jotka määrittellään 95 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua menettelyä noudattaen.

3. Jotta muille alueille kuin tämän artiklan 2 kohdassa tarkoitetuille vuoristoalueille voitaisiin myöntää 34 artiklan a kohdan ii alakohdassa säädettyä tukea, niillä on:
 - a) oltava merkittäviä luonnonhaittoja, kuten maaperän heikko tuottavuus tai epäsuotuisat ilmasto-olot, ja laajaperäisen maanviljelyn harjoittamisen on näillä alueille oltava tärkeää maankäytön kannalta; tai

- b) oltava erityisiä haittoja, ja viljelyä olisi jatkettava näillä alueilla ympäristön säilyttämiseksi tai parantamiseksi, maaseudun ylläpitämiseksi ja alueen matkailumahdollisuuksien varjelemiseksi tai rannikoiden suojelemiseksi.

Kyseisten alueiden on muodostuttava luonnollisten tuotantoedellytysten kannalta yhdenmukaisista maatalousalueista.

Ensimmäisen alakohdan b alakohdassa tarkoitettujen erityishaitoista kärsivien alueiden kokonaispinta-ala ei saa ylittää 10:tä prosenttia kyseisen jäsenvaltion pinta-alasta.

Jäsenvaltioiden on määriteltävä tällaiset alueet ohjelmissa noudattaen erityissäännöksiä, jotka määritellään 95 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua menettelyä noudattaen.

4. Edellä 34 artiklan a kohdan iii alakohdassa säädettyjä tukia voidaan myöntää direktiivien 79/409/ETY ja 92/43/ETY nojalla nimetyille Natura 2000 -maatalousalueille.
5. Edellä 34 artiklan b kohdan i ja iii alakohdassa säädettyjä tukia voidaan myöntää alueille, jotka soveltuvat metsitykseen ympäristösyistä, joita ovat esimerkiksi eroosion torjunta tai ilmastonmuutoksen lieventämiseen tähtäävä metsävarojen lisääminen.

Edellä 34 artiklan b kohdan iv alakohdassa säädettyjä tukia voidaan myöntää direktiivien 79/409/ETY ja 92/43/ETY nojalla nimetyille Natura 2000 -metsäalueille.

Edellä 34 artiklan b kohdan vi alakohdassa säädettyjä, metsäpalojen torjuntatoimiin liittyviä tukia voidaan myöntää suuren tai keskisuuren metsäpalariskin metsäalueille.

4 ALAJAKSO

VAATIMUSTEN NOUDATTAMINEN

48 artikla

Tuen vähentäminen tai tuen ulkopuolelle jättäminen

Jos 34 artiklan a kohdan i–iv alakohdan ja b kohdan i, iv ja v alakohdan mukaisia tukia saavat tuensaajat eivät heistä suoraan johtuvan toiminnan tai laiminlyönnin seurauksena noudata neuvoston asetuksen (EY) N:o 1782/2003 4 ja 5 artiklassa ja liitteissä III ja IV säädettyjä pakollisia vaatimuksia koko maatilallaan, sinä kalenterivuonna, jona vaatimuksia ei noudateta, myönnettävien tukien kokonaismäärää vähennetään tai tuki peruutetaan.

Tuen vähentämistä tai sen ulkopuolelle jättämistä koskevat yksityiskohtaiset säännöt vahvistetaan 95 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua menettelyä noudattaen. Tässä yhteydessä on otettava huomioon noudattamatta jättämisen vakavuus, laajuus, kesto ja toistuvuus.

3 JAKSO

TOIMINTALINJA 3: MAASEUDUN ELINKEINOELÄMÄN MONIPUOLISTAMINEN JA MAASEUTUALUEIDEN ELÄMÄNLAATU

49 artikla

Toimenpiteet

Tämän jakson mukainen tuki koskee seuraavia toimenpiteitä:

- a) maaseudun elinkeinoelämän monipuolistamiseen tarkoitetut toimenpiteet, joihin kuuluu:
 - i) taloudellisen toiminnan laajentaminen maatalouden ulkopuolelle,
 - ii) mikroyritysten perustamiseen ja kehittämiseen myönnettävä tuki yrittäjyyden edistämiseksi ja elinkeinoelämän kehittämiseksi,
 - iii) matkailuelinkeinojen edistäminen,
 - iv) luonnonperinnön suojelu, edistäminen ja hoito, mikä edistää talouden kestävästä kehitystä;
- b) maaseutualueiden elämänlaadun parantamiseen tarkoitetut toimenpiteet, joihin kuuluvat:
 - i) maaseudun elinkeinoelämän ja maaseutuväestön peruspalvelut,
 - ii) kylien kunnostus ja kehittäminen; maaseutuperinnön säilyttäminen ja edistäminen;
- c) toimintalinjaan 3 kuuluvien alojen taloudellisille toimijoille suunnattu ammatillisen koulutuksen toimenpide;
- d) pätevyyden hankkimiseen ja toiminnan kannustamiseen tähtäävä toimenpide, jonka tavoitteena on paikallisen kehitysstrategian valmistelu ja täytäntöönpano.

1 ALAJAKSO

MAASEUDUN ELINKEINOELÄMÄN MONIPUOLISTAMISTA KOSKEVIIN TOIMENPITEISIIN LIITTYVÄT VAATIMUKSET

50 artikla

Taloudellisen toiminnan laajentaminen maatalouden ulkopuolelle

Edellä 49 artiklan a kohdan i alakohdassa tarkoitetun tuen saaja voi olla viljelijä tai hänen puolisonsa tai lapsensa.

51 artikla
Tuki yritysten perustamiseen ja kehittämiseen

Edellä 49 artiklan a kohdan ii alakohdassa säädetty tuki koskee ainoastaan mikroyrityksiä, sellaisina kuin ne määritellään 6 päivänä toukokuuta 2003 annetussa komission suosituksessa 2003/361/EY.

52 artikla
Matkailuelinkeinojen edistäminen

Edellä 49 artiklan a kohdan iii alakohdassa tarkoitettu tuki koskee seuraavia:

- a) pienimuotoiset infrastruktuuritavoitteet, kuten opastuskeskukset ja viitoitus matkailukohteisiin;
- b) virkistysinfrastruktuuritavoitteet, kuten pääsy luonnonalueille ja pienimuotoiset majoituspalvelut;
- c) maaseutumatkailuun liittyvien matkailutuotteiden kehittäminen ja saattaminen markkinoille.

53 artikla
Luonnonperinnön suojelu, edistäminen ja hoito

Edellä 49 artiklan a kohdan iv alakohdassa tarkoitettu tuki koskee toimia, jotka liittyvät ympäristötietoisuuden lisäämiseen ja matkailun kehittämiseen sekä Natura 2000 -alueisiin ja muihin korkean luonnonarvon alueisiin liittyvien suojelu- ja hoitosuunnitelmien laatimiseen.

2 ALAJAKSO
**MAASEUTUALUEIDEN ELÄMÄNLAADUN PARANTAMISEKSI TOTEUTETTAVIIN
TOIMENPITEISIIN LIITTYVÄT VAATIMUKSET**

54 artikla
Elinkeinoelämän ja maaseutuväestön peruspalvelut

Edellä 49 artiklan b kohdan i alakohdassa tarkoitettu tuki koskee yhden kylän tai kyläryhmän pieninfrastruktuuriin liittyvien peruspalvelujen perustamista.

55 artikla
Kylien kunnostus ja kehittäminen sekä maaseutuperinnön säilyttäminen ja edistäminen

Edellä 49 artiklan b kohdan ii alakohdassa tarkoitettu tuki koskee tutkimuksia ja investointeja, jotka liittyvät:

- a) kylien parannus- tai kehittämisohjelmiin;
- b) maaseutuperinnön säilyttämiseen, kunnostamiseen ja parantamiseen kylätasolla tai kohdistamalla toimet kylän johonkin osaan, kuten sen keskustaan, historiallisiin nähtävyyksiin tai muistomerkkeihin.

3 ALAJAKSO

AMMATILLINEN KOULUTUS, PÄTEVYYDEN HANKKIMINEN JA TOIMINNAN EDISTÄMINEN

56 artikla

Ammatillinen koulutus

Edellä olevan 49 artiklan c kohdan mukaisen tuen piiriin eivät kuulu ohjaus- tai koulutuskurssit, jotka ovat osa keskiasteen tai sitä ylemmän asteen tavanomaisia koulutusohjelmia tai -järjestelmiä.

57 artikla

Pätevyyden hankkiminen ja toiminnan edistäminen

Edellä 49 artiklan d kohdassa tarkoitettu tuki kattaa seuraavat toimet:

- a) kyseistä aluetta koskevat tutkimukset;
- b) toimenpiteet tietojen antamiseksi alueesta ja paikallisesta kehittämisstrategiasta;
- c) maaseudun kehittämisstrategian valmisteluun ja täytäntöönpanoon osallistuvan henkilöstön koulutus,
- d) pr-tilaisuudet ja johtotehtävissä olevien henkilöiden koulutus.

4 ALAJAKSO

TOIMINTALINJAN TÄYTÄNTÖÖNPANO

58 artikla

Paikalliset kehittämisstrategiat

Edellä 49 artiklassa luetellut toimenpiteet on toteutettava mieluiten paikallisten kehittämisstrategioiden välityksellä.

59 artikla

Rajaaminen

Kun tämän jakson tavoitteiden piiriin kuuluvaan toimenpiteeseen sisältyy toimia, joihin voidaan myöntää tukea myös jostain toisesta yhteisön tukivälineestä, rakennerahastot ja Euroopan kalatalousrahasto mukaan luettuina, jäsenvaltioiden on kussakin ohjelmassa vahvistettava maaseuturahastosta ja yhteisön muista tukivälineistä tuettaville toimille rajaamisperusteet.

II LUKU

Leader

I JAKSO

LEADER-LÄHESTYMISTAPA

60 artikla

Määritelmä

Leader-lähestymistapa on paikallinen kehittämisstrategia, joka muodostuu vähintään seuraavista osatekijöistä:

- a) tarkoin määritellyille seutukunnallisille maaseutualueille suunnatut alueelliset ohjelmat;
- b) alhaalta ylöspäin suuntautuva lähestymistapa, jossa paikallisen kehittämisstrategian laatimista ja täytäntöönpanoa koskeva päätöksentekovalta kuuluu paikallisille toimintaryhmille;
- c) paikalliset julkisen ja yksityisen sektorin kumppanuudet, jäljempänä 'paikalliset toimintaryhmät';
- d) monialainen kokonaislähestymistapa, joka perustuu paikallisen elinkeinoelämän eri alojen toimijoiden ja hankkeiden väliseen vuorovaikutukseen;
- e) innovatiivisten lähestymistapojen täytäntöönpano;
- f) yhteistyöhankkeiden täytäntöönpano;
- g) paikallisten kumppanuuksien verkottaminen.

61 artikla

Paikalliset toimintaryhmät

1. Paikalliset toimintaryhmät panevat täytäntöön kumppanuuteen perustuvan paikallisen kehittämisen lähestymistavan noudattaen seuraavia vaatimuksia:
 - a) niiden on ehdotettava yhdenmukaista paikallista kehittämisstrategiaa ja vastattava sen täytäntöönpanosta;
 - b) niiden on oltava Leader II -aloitteessa¹³, Leader+ -aloitteessa¹⁴ tai Leader-lähestymistavan mukaisesti jo hyväksytyjä ryhmiä tai uusia ryhmiä, joiden on edustettava kyseisen alueen eri sosiaalis-taloudellisiin piireihin kuuluvia toimijoita. Talouselämän edustajien ja työmarkkinaosapuolten, joihin kuuluu maatalousjärjestöjä, maaseuduilla asuvia naisia ja nuoria sekä maaseutuyhdistyksiä, osuuden on päätöksentekotasolla oltava vähintään 50 prosenttia paikallisten yhteistyökumppanien osuudesta;
 - c) niiden on osoitettava pystyvänsä määrittelemään ja panemaan täytäntöön alueen kehittämisstrategia;

¹³ Komission tiedonanto, annettu 19.3.1991 (EYVL C 73, 19.3.1991).

¹⁴ Komission tiedonanto, annettu 14.4.2000 (EYVL C 139, 18.5.2000, s. 5).

- d) niiden on joko valittava itselleen hallinnollinen tai taloudellinen johtaja, jolla on valmiudet hallinnoida julkisia avustuksia ja varmistaa kumppanuuden moitteeton toiminta, tai niiden on kuuluttava oikeudellisesti järjestettyyn rakenteeseen, jonka perussäännöissä varmistetaan kumppanuuden moitteeton toiminta ja valmiudet hallinnoida julkisia varoja.
2. Strategian kohdealueen on oltava yhtenäinen, ja sillä on oltava henkilöresursseina sekä taloudellisina ja rahavaroina mitattuna riittävä kriittinen massa elinkelpoisen kehittämisstrategian tukemiseksi.
3. Paikallisten toimintaryhmien on valittava strategian mukaisesti rahoitettavat hankkeet. Ne voivat valita myös yhteistyöhankkeita.

2 JAKSO TOIMINTA-ALAT

62 artikla Toimenpiteet

Leader-toimintalinjan mukaisesti myönnetyn tuen tavoitteena on:

- a) paikallisten maaseudun kehittämisstrategioiden täytäntöönpano Leader-lähestymistavan avulla, jotta saavutettaisiin yhden tai useamman tämän osaston I luvussa määritellyn toimintalinjan tavoitteet;
- b) edellä a alakohdassa tarkoitettuja tavoitteita sisältävien yhteistyöhankkeiden täytäntöönpano;
- c) paikallisen toimintaryhmän toiminnan takaaminen, pätevyyden hankkiminen ja toiminnan edistäminen alueella.

1 ALAJAKSO VAATIMUKSET

63 artikla Paikallisten strategioiden täytäntöönpano

1. Edellä 62 artiklan a alakohdassa tarkoitettun tuen myöntämiseksi strategiaan kuuluvilla toimilla on pyrittävä saavuttamaan tässä asetuksessa kullekin toimintalinjalle vahvistetut tavoitteet.
2. Jos suunnitellut toimenpiteet vastaavat tässä asetuksessa kunkin toimintalinjan osalta määriteltyjä toimenpiteitä, niitä koskevia vaatimuksia on sovellettava tämän osaston I luvun mukaisesti.

64 artikla Yhteistyö

1. Edellä 62 artiklan b alakohdassa tarkoitettua tukea myönnetään alueiden tai valtioiden välisiin yhteistyöhankkeisiin.

'Alueiden välinen yhteistyö' tarkoittaa jäsenvaltion sisäistä yhteistyötä. 'Valtioiden välinen yhteistyö' tarkoittaa useiden jäsenvaltioiden alueiden välistä ja yhteisön ulkopuolisten maiden alueiden kanssa tehtävää yhteistyötä.

2. Tukea voidaan myöntää ainoastaan menoihin, jotka liittyvät Euroopan unionin alueisiin.
3. Yhteistyöhankkeisiin on sovellettava myös 63 artiklaa.

65 artikla

Pätevyyden hankkiminen

Edellä 62 artiklan c alakohdassa tarkoitettua tukea pätevyyden hankkimiseen on myönnettävä ensisijaisesti uusilla alueilla, joilla ei ole sovellettu Leader-lähestymistapaa.

2 ALAJAKSO

TOIMINTALINJAN TÄYTÄNTÖÖNPANO

66 artikla

Toimintalinjan rahoitus

Leader-toimintalinjan täytäntöönpanoon on varattava vähintään 7 prosenttia maaseuturahastosta ohjelmaan myönnettävästä kokonaisrahoituksesta.

III LUKU

TEKNINEN APU

67 artikla

Teknisen avun rahoitus

1. Maaseuturahasto voi [YMP:n rahoituksesta annetun] asetuksen .../... 5 artiklan mukaisesti käyttää komission aloitteesta ja/tai puolesta enintään 0,30 prosenttia vuotuisista kokonaismäärärahoistaan valmistelua, seuranta, hallinnollista tukea, arviointia ja tarkastuksia koskevien toimenpiteiden rahoitukseen. Nämä toimet on toteutettava asetuksen (EY) N:o 1605/2002 53 artiklan 2 kohdan ja sen kaikkien muiden säännösten sekä sen tämänkaltaiseen talousarvion toteuttamiseen sovellettavien täytäntöönpanosääntöjen mukaisesti.
2. Maaseuturahastosta voidaan jäsenvaltioiden aloitteesta rahoittaa kuhunkin maaseudun kehittämisohjelmaan kuuluvia toimia, jotka liittyvät ohjelmiin myönnettävän tuen valmisteluun, hallintoon, seurantaan, arviointiin, julkistamiseen ja valvontaan.

Näihin toimenpiteisiin voidaan osoittaa enintään 4 prosenttia kunkin ohjelman kokonaismäärärahoista.

Kussakin ohjelmassa on edellisessä alakohdassa asetettua enimmäismäärää noudattaen varattava tietty määrä 69 artiklassa tarkoitetun kansallisen maaseutuverkoston perustamiseen ja toimintaan.

68 artikla

Eurooppalainen maaseudun kehittämisen verkosto

Perustetaan 67 artiklan 1 kohdan mukaisesti eurooppalainen maaseudun kehittämisen verkosto kansallisten verkostojen sekä maaseudun kehittämisen alalla toimivien järjestöjen ja viranomaisten verkottamiseksi yhteisön tasolla.

Eurooppalaisen verkoston tavoitteena on:

- a) koota, analysoida ja levittää tietoa yhteisön toteuttamista maaseudun kehittämistoimenpiteistä,
- b) koota ja levittää maaseudun kehittämisen hyviä toimintatapoja ja vakiinnuttaa ne yhteisön tasolla,
- c) tiedottaa yhteisön maaseutualueilla ja yhteisön ulkopuolisissa maissa saavutetusta kehityksestä,
- d) järjestää yhteisön tason tapaamisia ja seminaareja maaseudun kehittämiseen aktiivisesti osallistuville toimijoille,
- e) perustaa asiantuntijaverkostoja asiantuntemuksen vaihdon helpottamiseksi ja maaseudun kehittämissä politiikan täytäntöönpanon ja arvioinnin tukemiseksi, sekä huolehtia näiden verkostojen toiminnasta,
- f) tukea kansallisia verkostoja ja valtioiden välisen yhteistyön aloitteita.

69 artikla

Kansalliset maaseutuverkostot

1. Kunkin jäsenvaltion on perustettava kansallinen maaseutuverkosto, joka kokoaa yhteen kaikki maaseudun kehittämisen parissa toimivat järjestöt ja viranomaiset.
2. Edellä 67 artiklan 2 kohdan kolmannessa alakohdassa tarkoitettua tukea myönnetään:
 - a) verkoston toimintaa varten tarvittaviin rakenteisiin;
 - b) toimintasuunnitelmaan, johon sisältyy vähintään siirrettävissä olevien hyvien toimintatapojen määrittely ja analysointi sekä niistä tiedottaminen, verkoston hallinta, kokemusten ja taitotiedon vaihdon organisointi, koulutusohjelmien laadinta muodostettaville paikallisille toimintaryhmille sekä alueiden ja valtioiden väliseen yhteistyöhön annettava tekninen apu.

V OSASTO

MAASEUTURAHASTON RAHOITUSOSUUS

70 artikla

Varat ja niiden jako

1. Maaseuturahaston sitoumuksiin käytettävissä olevat varat ovat vuoden 2004 hintoina ilmaistuna 88,75 miljardia euroa kaudeksi 2007–2013. Vuosittainen jako esitetään liitteessä II. Näistä varoista on keskitettävä lähentymistavoitealueille vähintään 31,3 miljardia euroa vuoden 2004 hintoina ilmaistuna.

2. Jäljempänä 92 artiklassa säädettyyn varaukseen on otettava 3 prosenttia 1 kohdassa tarkoitetuista varoista eli 2,66 miljardia euroa vuoden 2004 hintoina.
3. Edellä 67 artiklan 1 kohdassa tarkoitettuun komission tekniseen apuun on suunnattava 0,30 prosenttia 1 kohdassa tarkoitetuista varoista eli 0,27 miljardia euroa vuoden 2004 hintoina.
4. Ohjelmatyötä varten ja 1 kohdassa tarkoitettujen määrien ottamiseksi myöhemmin Euroopan yhteisöjen yleiseen talousarvioon niihin tehdään vuosittain 2 prosentin suuruinen indeksikorjaus.
5. Komissio jakaa 1 kohdassa esitetyt määrät puolueettomien perusteiden vuosittain alustavasti jäsenvaltioille 2 ja 3 kohdassa tarkoitettujen määrien vähentämisen jälkeen ottaen huomioon:
 - a) lähentymistavoitealueille varatut määrät;
 - b) aiemman kehityksen, ja
 - c) erityistilanteet ja -tarpeet.

Komissio tarkastelee 2 kohdassa tarkoitettujen määrän jakamiseksi vuosien 2012 ja 2013 vuotuisia määrärahoja uudelleen vuonna 2011.

6. Edellä 5 kohdassa esitettyjen määrien lisäksi jäsenvaltioiden on otettava ohjelmatyötä varten huomioon tukien mukauttamisesta saadut määrät, joista säädetään [YMP:n rahoituksesta annetun] asetuksen (EY) N:o .../... 12 artiklan 2 kohdassa.
7. Komissio varmistaa, etteivät minkään jäsenvaltion lähentymistavoitteeseen EMOTR:n ohjausosastosta tämän asetuksen nojalla saamat vuotuiset maaseuturahaston kokonaismäärärahat yhdessä sen EAKR:sta ja ESR:stä asetuksen (EY) N:o .../... nojalla [mukaan luettuna EAKR:n rahoitusosuus, joka myönnetään Euroopan naapuruuspoliittisen kumppanuusvälineen valtioiden väliselle ohjelmalohkolle asetuksen (EY) N:o .../... nojalla ja liittymistä valmistelevalla rakennepolitiikan välineelle asetuksen (EY) N:o .../... nojalla] ja KOR:sta lähentymistavoitteeseen saamien vuotuisien määrärahojen kanssa ylitä neljää prosenttia kyseisen valtion bruttokansantuotteesta arvioituna toimielinten välisen sopimuksen tekohetkellä.

71 artikla

Maaseuturahaston osuus

1. Maaseudun kehittämisohjelman hyväksymisestä tehdyssä päätöksessä vahvistetaan maaseuturahaston enimmäisrahoitusosuus kullekin toimintalinjalle. Päätöksessä on tarvittaessa ilmoitettava selkeästi lähentymistavoitealueille myönnettävät määrärahat.
2. Maaseuturahaston osuus lasketaan tukikelpoisten julkisten menojen kokonaismäärän perusteella.
3. Maaseuturahaston osuus vahvistetaan kunkin toimintalinjan osalta. Toimintalinjassa 1 (kilpailukyky) ja toimintalinjassa 3 (monipuolistaminen ja elämänlaatu) sovelletaan vastaavasti seuraavia enimmäismääriä:

- a) 75 prosenttia tukikelpoisista julkisista menoista [koheesiosta annetun] asetuksen (EY) N:o .../... 5 artiklan 1 ja 2 kohdassa tarkoitetuilla alueilla;
- b) 50 prosenttia tukikelpoisista julkisista menoista muilla alueilla.

Toimintalinjassa 2 (maankäyttö) ja Leader-toimintalinjassa sovelletaan vastaavasti seuraavia enimmäismääriä:

- a) 80 prosenttia tukikelpoisista julkisista menoista [koheesiosta annetun] asetuksen (EY) N:o .../... 5 artiklan 1 ja 2 kohdassa tarkoitetuilla alueilla;
- b) 55 prosenttia tukikelpoisista julkisista menoista muilla alueilla.

Maaseuturahaston rahoitusosuus toimintalinjatasolla on vähintään 20 prosenttia.

4. Rajoittamatta 3 kohdassa vahvistettujen enimmäismäärien soveltamista maaseuturahaston osuutta voidaan nostaa viisi prosenttiyksikköä syrjäisimpien alueiden ja pienten Egeanmeren saarten ohjelmissa.
5. Komission aloitteesta tai sen puolesta toteutetut teknisen avun toimenpiteet voidaan rahoittaa 100-prosenttisesti.
6. Maaseuturahastosta rahoitettavaan toimeen ei voida samanaikaisesti myöntää rahoitusta rakennerahastoista, koheesiorahastosta tai muista yhteisön rahoitusvälineistä. Maaseuturahastosta yhteisrahoitettuja menoja ei voida yhteisrahoittaa muista yhteisön rahoitusvälineistä.

Toimeen voidaan saada maaseuturahastosta rahoitusta vain yhdestä maaseudun kehittämisohjelmasta kerrallaan. Sitä voidaan rahoittaa ainoastaan yhden maaseudun kehittämisohjelman toimintalinjan nojalla.

7. Yrityksille myönnettävää tukea koskevien julkisten menojen on noudatettava valtiontuen osalta vahvistettuja tuen enimmäismääriä, ellei tässä asetuksessa toisin säädetä.

72 artikla

Menojen tukikelpoisuus

1. Menot ovat maaseuturahaston tukeen kelpoisia, jos maksajavirasto tosiasiallisesti maksaa kyseisen tuen 1 päivän tammikuuta 2007 ja 31 päivän joulukuuta 2015 välisenä aikana, sanotun kuitenkaan rajoittamatta [YMP:n rahoituksesta annetun] asetuksen (EY) N:o .../... 39 artiklan 1 kohdan säännösten noudattamista. Yhteisrahoitetut toimet eivät ole saaneet päättyä ennen tukikelpoisuuden alkamispäivää.

Uusi meno, joka lisätään 18 artiklassa tarkoitetun ohjelman tarkistamisen yhteydessä, on tukikelpoinen siitä päivästä alkaen, jona komissio vastaanottaa toimenpideohjelman muuttamista koskevan pyynnön.

2. Menot ovat maaseuturahaston tukeen kelpoisia ainoastaan, jos ne ovat aiheutuneet kyseessä olevan ohjelman hallintoviranomaisen päättämistä tai vastuulla olevista toimista seurantakomitean vahvistamien perusteiden mukaisesti.

3. Menojen tukikelpoisuussäännöt vahvistetaan kansallisella tasolla lukuun ottamatta tässä asetuksessa tiettyjen maaseudun kehittämistoimenpiteiden osalta säädettyjä poikkeuksia.

Seuraavat kustannukset eivät kuitenkaan ole kelpoisia maaseuturahaston tukeen:

- a) alv,
 - b) lainojen korot,
 - c) maan hankinta siltä osin kuin se ylittää 10 prosenttia kyseisen toimen tukikelpoisista kokonaismenoista.
4. Edellä olevan 1–3 kohdan säännöksiä ei sovelleta 67 artiklan 1 kohdan säännöksiin.
5. Maaseuturahaston tuki voidaan myöntää muussa muodossa kuin avustuksena. Yksityiskohtaiset säännöt voidaan tarvittaessa antaa 95 artiklan 2 kohdassa säädettyä menettelyä noudattaen.

73 artikla

Investointeihin liittyvien toimien pysyvyys

1. Rajoittamatta sääntöjä, jotka koskevat perustamissopimuksen 43 ja 49 artiklassa tarkoitettua palvelujen vapaata tarjontaa ja sijoittautumisoikeutta, jäsenvaltion tai hallintoviranomaisen on varmistettava, että toimi saa maaseuturahaston tukea ainoastaan, jos kyseiseen toimeen ei kohdistu seitsemän vuoden kuluessa siitä, kun hallintoviranomainen teki päätöksen myöntää tukea, sellaisia huomattavia muutoksia, jotka:
- a) vaikuttaisivat sen luonteeseen tai täytöntöönpanoedellytyksiin tai hyödyttäisivät aiheettomasti jotakin yritystä tai julkista elintä;
 - b) johtuisivat perusrakenteen jonkin osan omistussuhteissa tapahtuneista muutoksista tai tuotantotoiminnan lopettamisesta tai sijainnin muuttumisesta.
2. Aiheettomasti maksetut määrät on perittävä takaisin [YMP:n rahoituksesta annetun] asetuksen (EY) N:o .../... 33 artiklan mukaisesti.

VI OSASTO

HALLINTO, VALVONTA JA TIEDOTUS

I LUKU

HALLINTO JA VALVONTA

74 artikla

Komission velvollisuudet

Komissio toteuttaa [YMP:n rahoituksesta annetun] asetuksen (EY) N:o .../... 9 artiklassa säädettyjä toimenpiteitä ja tarkastuksia varmistaakseen moitteettoman varainhoidon EY:n perustamissopimuksen 274 artiklan mukaisesti jäsenvaltioiden kanssa yhteistyössä toteutettavan hallinnon puitteissa.

75 artikla
Jäsenvaltioiden velvollisuudet

1. Jäsenvaltioiden on saatettava voimaan kaikki [YMP:n rahoituksesta annetun] asetuksen (EY) N:o .../... 9 artiklassa vahvistetut lait, asetukset ja hallinnolliset määräykset varmistaakseen, että yhteisön taloudelliset edut suojataan tehokkaasti.
2. Jäsenvaltion on ennen ohjelman hyväksymistä varmistettava, että asiaa koskevat hallinto- ja valvontajärjestelmät on perustettu seuraavien vaatimusten mukaisesti:
 - a) hallinnosta ja valvonnasta vastaavien asianomaisten elinten tehtävien selkeä määrittely ja tehtävien selkeä jako kunkin elimen sisällä;
 - b) tehtävien riittävä erottelu hallinnosta ja valvonnasta vastaavien elinten välillä ja kunkin elimen sisällä;
 - c) kunkin elimen käytössä olevat tarkoituksenmukaiset resurssit sille osoitettujen tehtävien suorittamiseksi;
 - d) tehokas sisäisen valvonnan järjestelmä, jolla varmistetaan myös yhdistettyjä valtiontukia koskevien yhteisön sääntöjen noudattaminen;
 - e) tehokas raportointi- ja seurantajärjestelmä, jossa tehtäviä delegoidaan;
 - f) menettelyoppaat tehtävien suorittamiseksi;
 - g) yksityiskohtaiset säännöt järjestelmän tehokkaan toiminnan tarkastamiseksi;
 - h) atk-muodossa olevat luotettavat järjestelmät tilinpitoa, seuranta ja rahoituspalveluita varten;
 - i) riittävän jäljitysketjun takaavat järjestelmät ja menettelyt.

Jäsenvaltioiden vastuulla on varmistaa, että järjestelmät toimivat tehokkaasti koko ohjelmakauden ajan.

3. Jäsenvaltioiden on tehtävä tarkastuksia 95 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua menettelyä noudattaen vahvistettavien yksityiskohtaisten täytäntöönpanosääntöjen mukaisesti, joissa säädetään esimerkiksi, että tarkastusten lajin ja intensiteetin valinnassa on otettava huomioon eri maaseudun kehittämistoimenpiteiden luonne.

76 artikla
Viranomaisten nimeäminen

Jäsenvaltion on nimettävä kunkin maaseudun kehittämisohjelman osalta:

- a) hallintoviranomainen, joka on jäsenvaltion ohjelman hallinnoimista varten nimeämä julkinen tai yksityinen kansallinen, alueellinen tai paikallinen elin taikka jäsenvaltio itse silloin, kun se suorittaa kyseisen tehtävän;
- b) maksajavirasto, josta säädetään [YMP:n rahoituksesta annetun] asetuksen (EY) N:o .../... 6 artiklassa;
- c) todentamisviranomainen, josta säädetään [YMP:n rahoituksesta annetun] asetuksen (EY) N:o .../... 7 artiklassa.

77 artikla
Hallintoviranomainen

1. Hallintoviranomainen on vastuussa ohjelman tehokkaasta ja moitteettomasta hallinnosta ja täytäntöönpanosta ja erityisesti:
 - a) sen varmistamisesta, että rahoitettavat toimet valitaan maaseudun kehittämissuunnitelmiin sovellettavien perusteiden mukaisesti ja että ne noudattavat koko täytäntöönpanoajan niitä koskevia yhteisön ja kansallisia sääntöjä sekä yhteisön politiikkoja;
 - b) sen varmistamisesta, että käytössä on seuranta- ja arviointia varten riittävä atk-muodossa oleva järjestelmä täytäntöönpanoa koskevien tilastotietojen kirjaamiseksi ja säilyttämiseksi;
 - c) sen varmistamisesta, että:
 - i) tuensaajille ja muille toimien täytäntöönpanoon osallistuville tahoille ilmoitetaan niille tuen myöntämisestä aiheutuvista velvollisuuksista ja että niillä on joko erillinen kirjanpito tai soveltuva kirjanpitokoodi kaikille toimeen liittyville taloustoimille, ja
 - ii) että tuensaajat ja muut toimien täytäntöönpanoon osallistuvat tahot ovat tietoisia vaatimuksista, jotka koskevat tietojen toimittamista hallintoviranomaiselle sekä tietojen ja tulosten kirjaamista;
 - d) sen varmistamisesta, että ohjelmien arvioinneissa noudatetaan tässä asetuksessa säädettyjä määräaikoja ja yhteisiä seuranta- ja arviointisääntöjä, sekä laadittujen arviointien toimittamisesta asianomaisille kansallisille viranomaisille ja komissiolle;
 - e) seurantakomitean toiminnan koordinoinnista ja sellaisten asiakirjojen lähettämisestä sille, jotka vaaditaan ohjelman täytäntöönpanon seurantaan ohjelman erityistavoitteet huomioon ottaen;
 - f) jäljempänä 80 artiklassa tarkoitettujen julkistamista koskevien velvoitteiden noudattamisen varmistamisesta;
 - g) vuotuisen täytäntöönpanokertomuksen laadinnasta ja sen toimittamisesta komissiolle seurantakomitean antaman hyväksynnän jälkeen;
 - h) sen varmistamisesta, että maksajavirasto saa rahoitettaviksi valittujen toimien osalta kaikki toteutettuja menettelyjä ja suoritettuja tarkastuksia koskevat tarvittavat tiedot ennen kuin maksut hyväksytään.

Vaikka osa hallintoviranomaisen tehtävistä delegoitaisiin toiselle elimelle, hallintoviranomainen on edelleen täysin vastuussa kyseisten tehtävien tehokkaasta ja moitteettomasta hallinnosta ja täytäntöönpanosta.

78 artikla
Maksajavirasto

Maksajavirasto on [YMP:n rahoituksesta annetun] asetuksen (EY) N:o .../... mukaisesti vastuussa tukien hyväksynnästä ja suorittamisesta tuensaajille sekä maksukirjanpidosta ja yhteisön rahoitusosuuden vastaanottamisesta.

79 artikla
Todentamisviranomainen

Todentamisviranomainen varmistaa [YMP:n rahoituksesta annetun] asetuksen (EY) N:o .../... mukaisesti maaseudun kehittämissuunnitelmien hallinto- ja valvontajärjestelmien tehokkaan toiminnan.

II LUKU
TIEDOTUS JA JULKISTAMINEN

80 artikla
Tiedotus ja julkistaminen

1. Jäsenvaltioiden on huolehdittava yhteisrahoitettavien toimien tiedotuksesta ja julkistamisesta. Tiedotus on suunnattava Euroopan kansalaisille. Sen tavoitteena on korostaa yhteisön roolia ja varmistaa maaseuturahastosta myönnettävän tuen avoimuus.
2. Ohjelman hallintoviranomainen vastaa ohjelman julkistamisesta seuraavasti:
 - a) Se ilmoittaa mahdollisille tuensaajille, ammattialajärjestöille, talous- ja yhteiskuntaelämän osapuolille, sukupuolten välistä tasa-arvoa edistävillä elimillä ja asiaan liittyville kansalaisjärjestöille ohjelman tarjoamista mahdollisuuksista ja säännöistä, jotka koskevat siitä saatavaa rahoitusta.
 - b) Se ilmoittaa tuensaajille yhteisön rahoitusosuuden määrän.
 - c) Se tiedottaa Euroopan kansalaisille yhteisön osuudesta ohjelmissa ja ohjelmien tuloksista.

VII OSASTO
SEURANTA, ARVIOINTI JA VARAUS

I LUKU
SEURANTA

81 artikla
Seurantakomitea

1. Jäsenvaltion on perustettava kutakin maaseudun kehittämissuunnitelmaa varten seurantakomitea yhteisymmärryksessä hallintoviranomaisen kanssa ja kumppaneita kuultuaan.

Seurantakomitea on perustettava kolmen kuukauden kuluessa ohjelman hyväksymispäätöksen tekemisestä.

Kukin komitea laatii tämän asetuksen mukaisten velvollisuuksiensa suorittamiseksi työjärjestyksensä asianomaisen jäsenvaltion institutionaalisia, oikeudellisia ja taloudellisia puitteita noudattaen ja vahvistaa sen yhteisymmärryksessä hallintoviranomaisen kanssa.

2. Kunkin seurantakomitean puheenjohtajana toimii jäsenvaltion tai hallintoviranomaisen edustaja.

Jäsenvaltio päättää komitean kokoonpanosta, ja siihen on kuuluttava 6 artiklan 1 kohdassa tarkoitetut kumppanit.

Komission edustaja voi osallistua omasta aloitteestaan seurantakomitean työhön neuvonantajan ominaisuudessa.

82 artikla

Seurantakomitean velvollisuudet

Seurantakomitean on huolehdittava maaseudun kehittämisohjelman täytäntöönpanon tehokkuudesta. Sitä varten:

- a) sen on tutkittava rahoitettavien toimien valintaperusteet ja hyväksyttävä ne neljän kuukauden kuluessa ohjelman hyväksymisestä. Valintaperusteita on tarkistettava ohjelmatyön tarpeita vastaavasti;
- b) sen on säännöllisesti tarkasteltava ohjelman erityistavoitteiden saavuttamisessa tapahtunutta edistystä hallintoviranomaisen sille toimittamien asiakirjojen perusteella;
- c) sen on tarkasteltava täytäntöönpanon tuloksia, erityisesti kullekin toimintalinjalle asetettujen tavoitteiden saavuttamista ja jatkuvia arviointeja;
- d) sen on tutkittava vuotuista täytäntöönpanokertomusta ja viimeistä täytäntöönpanokertomusta ja hyväksyttävä ne ennen niiden komissiolle lähettämistä;
- e) se voi ehdottaa hallintoviranomaiselle mitä tahansa ohjelman mukautusta tai tarkistusta, jonka tavoitteena on 4 artiklassa mainittujen maaseuturahaston tavoitteiden saavuttaminen tai sen hallinnon parantaminen, rahoitushallinto mukaan luettuna;
- f) sen on tutkittava kaikki ehdotukset maaseuturahaston tukea koskevan komission päätöksen sisällön muuttamiseksi ja hyväksyttävä ne.

83 artikla

Seurantamenettelyt

1. Hallintoviranomaisen ja seurantakomitean on seurattava toimenpideohjelman täytäntöönpanon laatua.
2. Hallintoviranomaisen ja seurantakomitean on toteutettava kunkin maaseudun kehittämisohjelman seuranta rahoitusta, täytäntöönpanoa ja tuloksia koskevien indikaattoreiden perusteella.

84 artikla
Yhteiset seuranta- ja arviointisäännöt

Yhteiset seuranta- ja arviointisäännöt laaditaan komission ja jäsenvaltioiden välisessä yhteistyössä ja vahvistetaan 95 artiklan 2 kohdassa säädettyä menettelyä noudattaen. Säännöissä määritellään rajallinen määrä yhteisiä indikaattoreita, joita sovelletaan kuhunkin ohjelmaan.

85 artikla
Indikaattorit

1. Maaseudun kehittämisohjelmien edistymistä, toimivuutta ja tehokkuutta mitataan indikaattorein, jotka liittyvät perustason tilanteeseen ja ohjelmien rahoituksen toteutumiseen, täytäntöönpanoon, tuloksiin ja vaikutuksiin.
2. Kussakin maaseudun kehittämisohjelmassa on määriteltävä rajallinen määrä juuri kyseistä ohjelmaa varten vahvistettuja lisäindikaattoreita.
3. Indikaattoreita koskevat tiedot jaotellaan tuensaajien sukupuolen ja iän mukaan, jos se on tukitoimen luonteen kannalta mahdollista.

86 artikla
Vuotuinen täytäntöönpanokertomus

1. Hallintoviranomaisen on toimitettava ohjelman täytäntöönpanoa koskeva vuotuinen täytäntöönpanokertomus komissiolle ensimmäisen kerran vuonna 2008 ja sen jälkeen vuosittain viimeistään 30 päivänä kesäkuuta. Hallintoviranomaisen on lähetettävä ohjelman täytäntöönpanoa koskeva viimeinen täytäntöönpanokertomus komissiolle viimeistään 30 päivänä kesäkuuta 2016.
2. Kunkin vuotuisen täytäntöönpanokertomuksen on sisällettävä seuraavat tiedot:
 - a) yleisten edellytysten muutokset, jotka vaikuttavat suoraan ohjelman täytäntöönpanoedellytyksiin, sekä yhteisön ja kansallisten politiikkojen muutokset, jotka vaikuttavat maaseuturahaston ja muiden rahoitusvälineiden väliseen johdonmukaisuuteen;
 - b) ohjelman edistyminen suhteessa asetettuihin tavoitteisiin tuotos- ja tulosindikaattorien perusteella;
 - c) ohjelman rahoituksen toteutus, jossa esitetään kunkin toimenpiteen osalta ilmoitus tuensaajille maksetuista menoista; jos ohjelma kattaa lähentymistavoitealueita, menot on eriteltävä;
 - d) hallintoviranomaisen ja seurantakomitean ohjelman täytäntöönpanon laadun ja tehokkuuden varmistamiseksi toteuttamat toimet, erityisesti:
 - i) seurantaa ja arviointia koskevat toimenpiteet;
 - ii) yhteenveto kaikista ohjelman hallinnossa kohdatuista merkittävistä ongelmista ja toteutetuista toimenpiteistä 87 artiklan nojalla tehtyjen huomautusten aiheuttamat toimet mukaan luettuina;

- iii) teknisen avun käyttö;
- iv) toimet, joilla varmistetaan ohjelman julkistaminen 80 artiklan mukaisesti;
- e) ilmoitus tuen ja yhteisön politiikkojen vastaavuudesta, mukaan luettuna kohdattujen ongelmien määrittely ja niiden ratkaisemiseksi toteutetut toimenpiteet;
- f) erillinen luku Leader-lähestymistavan mukaisten toimenpiteiden edistymisestä ja rahoituksesta;
- g) tarvittaessa [YMP:n rahoituksesta annetun] asetuksen (EY) N:o .../... 33 artiklan mukainen takaisinperityn tuen uudelleenkäyttö.

3. Kertomus katsotaan hyväksyttäväksi [YMP:n rahoituksesta annetun] asetuksen (EY) N:o .../... 26 artiklan soveltamisen kannalta, jos se sisältää kaikki 2 kohdassa luetellut tiedot ja mahdollistaa ohjelman täytäntöönpanon arvioinnin.

Hallintoviranomaisen lähetettyä vuotuisen täytäntöönpanokertomuksen komissiolla on kaksi kuukautta aikaa esittää huomautuksiaan. Tämä määräaika on ohjelman viimeisen kertomuksen osalta viisi kuukautta. Jos komissio ei vastaa säädetyssä määräajassa, kertomuksen katsotaan tulleen hyväksytyksi.

87 artikla

Ohjelmien vuosittainen tarkastelu

1. Komissio ja hallintoviranomainen tarkastelevat joka vuosi vuotuisen täytäntöönpanokertomuksen esittämisen yhteydessä edeltävänä vuonna saavutettuja tärkeimpiä tuloksia niiden menettelyjen mukaisesti, jotka kyseessä oleva jäsenvaltio ja hallintoviranomainen yhteisymmärryksessä määrittelevät.
2. Komissio voi esittää tämän tarkastelun perusteella huomautuksia jäsenvaltiolle ja hallintoviranomaiselle, joka ilmoittaa niistä seurantakomitealle. Jäsenvaltion on ilmoitettava komissiolle huomautusten perusteella toteutetuista toimista.

II LUKU ARVIOINTI

88 artikla

Yleiset säännökset

1. Maaseudun kehittämisselviöpolitiikkaan ja -ohjelmiin sovelletaan ennakoarviointia, jatkuvaa arviointia ja jälkiarviointia 89, 90 ja 91 artiklan säännösten mukaisesti.
2. Arviointien tavoitteena on parantaa maaseudun kehittämisselviöpolitiikan täytäntöönpanon laatua, toimivuutta ja tehokkuutta. Niissä on arvioitava ohjelmien vaikutukset suhteessa 9 artiklassa säädettyihin yhteisön strategiaan suuntaviivoihin sekä kyseisten jäsenvaltioiden ja alueiden maaseudun kehittämisselviöpolitiikan erityisongelmiin ottaen huomioon kestävän kehityksen vaatimukset ja ympäristövaikutukset, jotka vastaavat asianomaisen yhteisön lainsäädännön vaatimuksia.

3. Arviointityö on organisoitava tapauksen mukaan joko jäsenvaltion tai komission vastuulla.
4. Arvioinnit on annettava riippumattomien arvioijien tehtäväksi. Tulokset on julkaistava Euroopan parlamentin, neuvoston ja komission asiakirjojen saamisesta yleisön tutustuttavaksi 30 päivänä toukokuuta 2001 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 1049/2001¹⁵ säännösten mukaisesti.
5. Jäsenvaltioiden on huolehdittava arviointien toteuttamiseen tarvittavista taloudellisista ja henkilöresursseista, järjestettävä tarvittavien tietojen tuottaminen ja kerääminen sekä käytettävä seurantajärjestelmään sisältyviä erilaisia tietoja.
6. Jäsenvaltiot ja komissio sopivat arviointimenetelmistä ja -standardeista, joita sovelletaan komission aloitteesta 84 artiklan mukaisesti.

89 artikla
Ennakoarviointi

1. Ennakoarviointi on osa kunkin maaseudun kehittämisohjelman laadintaa, ja sen tavoitteena on optimoida talousarviomäärärahojen jakoa ja parantaa ohjelmatyön laatua. Sen avulla määritellään ja arvioidaan keskipitkän ja pitkän aikavälin tarpeita, asetettuja tavoitteita, odotettavissa olevia tuloksia, määrällisiä tavoitteita ja erityisesti niiden vaikutuksia suhteessa perustason tilanteeseen, yhteisön lisäarvoa, yhteisön ensisijaisten tavoitteiden huomioon ottamisen tasoa, edelliseltä ohjelmakaudelta saatuja kokemuksia sekä täytäntöönpanoa, seurantaa, arviointia ja varainhoitoa koskevien menettelyjen laatua.
2. Ennakoarviointi toteutetaan jäsenvaltion vastuulla.

90 artikla
Jatkuva arviointi

1. Jäsenvaltioiden on luotava kullekin maaseudun kehittämisohjelmalle jatkuvan arvioinnin järjestelmä.
2. Ohjelman hallintoviranomaisen ja seurantakomitean on sovellettava jatkuvaa vuosiarviointia:
 - a) tarkastellakseen ohjelman edistymistä suhteessa sen tavoitteisiin tulosindikaattorien ja tapauksen mukaan vaikutusindikaattorien perusteella;
 - b) parantaakseen ohjelmien ja niiden täytäntöönpanon laatua;
 - c) tarkastellakseen ohjelmiin tehtäviä merkittäviä muutoksia koskevia ehdotuksia;
 - d) valmistellakseen väli- ja jälkiarviointia.
3. Hallintoviranomaisen on vuodesta 2008 alkaen toimitettava seurantakomitealle vuosittain kertomus jatkuvan arvioinnin tuloksista. Keskustelun jälkeen kertomus

¹⁵ EYVL L 145, 31.5.2001, s. 43.

toimitetaan komissiolle yhdessä 86 artiklassa säädetyn vuotuisen täytäntöönpanokertomuksen kanssa.

4. Jatkuva vuosiarviointi muuttuu vuonna 2010 väliarvioinniksi. Väliarvioinnissa ehdotetaan toimenpiteitä ohjelmien ja niiden täytäntöönpanon laadun parantamiseksi.
Väliarviointikertomuksista laaditaan komission aloitteesta yhteenveto.
5. Jatkuva vuosiarviointi muuttuu vuonna 2015 jälkiarvioinniksi.
6. Väli- ja jälkiarvioinnissa tarkastellaan varojen käyttöastetta, maaseuturahaston ohjelmityön vaikuttavuutta ja tehokkuutta sekä sen sosiaalis-taloudellisia vaikutuksia ja vaikutuksia yhteisön ensisijaisiin tavoitteisiin. Niissä on käsiteltävä ohjelman tavoitteita ja pyrittävä hyödyntämään maaseudun kehittämissä politiikasta saatuja kokemuksia. Niissä on eriteltävä tekijät, jotka johtivat ohjelmien täytäntöönpanon onnistumiseen tai epäonnistumiseen myös kestävä kehityksen kannalta ja määriteltävä parhaat menettelytavat.
7. Jatkuva vuosiarviointi on järjestettävä hallintoviranomaisen aloitteesta yhteistyössä komission kanssa. Se on järjestettävä monivuotiselta pohjalta, ja sen on katettava kausi 2007–2015.
8. Komissio organisoii omasta aloitteestaan koulutusta, parhaiden menettelytapojen vaihtoa ja tiedotusta koskevia toimenpiteitä, jotka on suunnattu jatkuvan arvioinnin toteuttajille, jäsenvaltioiden asiantuntijoille ja seurantakomitean jäsenille, sekä aihekohtaista arviointia ja arviointeja koskevia yhteenvetoja.

91 artikla

Jälkiarviointien yhteenveto

1. Jälkiarviointien yhteenveto laaditaan komission vastuulla jäsenvaltion ja hallintoviranomaisen välisessä yhteistyössä; hallintoviranomaisen on koottava yhteenvedon laatimiseen tarvittavat tiedot. Yhteenvedon on katettava kaikki maaseudun kehittämissuunnitelmat.
2. Jälkiarviointien yhteenveto on saatettava päätökseen viimeistään 31 päivänä joulukuuta 2016.

III LUKU VARAUS

92 artikla

Leader-toimintalinjaa koskeva yhteisön varaus

1. Edellä 70 artiklan 2 kohdassa tarkoitettuun varaukseen otettu määrä käytetään Leader-lähestymistavan täytäntöönpanon tukemiseen ohjelmissa.
2. Leader-lähestymistavan täytäntöönpanoa arvioidaan seuraavin puolueettomin perustein:
 - a) Leader-lähestymistavalle annettu painoarvo,

- b) Leader-lähestymistavan alueellinen kattavuus,
- c) Leader-toimintalinjan täytäntöönpanossa saavutettu vaihe,
- d) vipuvaikutus yksityiseen pääomaan,
- e) väliarvioinnin tulokset.

VIII OSASTO VALTIONTUKI

93 artikla

Valtiontukisääntöjen soveltaminen

1. Jollei tässä osastossa toisin säädetä, jäsenvaltioiden maaseudun kehittämistoimenpiteitä varten myöntämään tukeen sovelletaan perustamissopimuksen 87, 88 ja 89 artiklaa.

Perustamissopimuksen 87, 88 ja 89 artiklaa ei kuitenkaan sovelleta yhteisön tukea saavien tämän asetuksen mukaisten toimenpiteiden kansallisiin rahoitusosuuksiin.

2. Kielletään maatilojen nykyaikaistamiseen myönnettävä tuki, joka ylittää 25 artiklan 2 kohdan mukaisesti liitteessä I vahvistetut prosenttiosuudet.

Kielto ei koske investointitukia, jotka myönnetään:

- a) investointeihin, jotka toteutetaan etupäässä yleisen edun vuoksi ja maa- ja metsätaloustoimintojen muovaamien perinteisten maisemien säilyttämiseksi tai maatilankorjauksen uudelleen sijoittamisen yhteydessä;
- b) ympäristönsuojeluun ja ympäristön parantamiseen;
- c) karjatilojen hygieniaolosuhteiden ja eläinten hyvinvoinnin parantamiseen.

3. Kielletään viljelijöille vuoristoalueilla ja muilla alueilla esiintyvien luonnonhaittojen korvaamiseksi myönnettävä valtiontuki, ellei se täytä 35 artiklassa asetettuja vaatimuksia. Asianmukaisesti perustelluissa tapauksissa voidaan kuitenkin 35 artiklan 3 kohdan mukaisesti myöntää vahvistetut määrät ylittävää lisätukea.

4. Kielletään viljelijöiden maatalouden ympäristösitoumuksiin tai eläinten hyvinvointia koskeviin sitoumuksiin myönnettävä valtiontuki, joka ei täytä 37 artiklassa asetettuja vaatimuksia. Asianmukaisesti perustelluissa tapauksissa voidaan kuitenkin myöntää 37 artiklan 4 kohdan mukaisesti liitteessä I vahvistetut määrät ylittävää lisätukea. Asianmukaisesti perustelluissa poikkeustapauksissa voidaan poiketa 37 artiklan 3 kohdan mukaisten sitoumusten vähimmäiskestosta.

5. Kielletään viljelijöille yhteisön lainsäädäntöön perustuviin, ympäristönsuojelua, kansanterveyttä, eläinten ja kasvien terveyttä, eläinten hyvinvointia sekä työturvallisuutta koskeviin tiukkoihin vaatimuksiin sopeutumiseen myönnettävä valtiontuki, ellei se täytä 29 artiklassa asetettuja edellytyksiä. Voidaan kuitenkin myöntää kyseisen artiklan mukaisesti vahvistetut enimmäismäärät ylittävää lisätukea, jonka tarkoituksena on auttaa viljelijöitä noudattamaan yhteisön vaatimuksia tiukempaa kansallista lainsäädäntöä.

Jos asiasta ei ole säädetty yhteisön lainsäädännössä, viljelijöille kansalliseen lainsäädäntöön perustuviin, ympäristöä, kansanterveyttä, eläinten ja kasvien terveyttä, eläinten hyvinvointia sekä työturvallisuutta koskeviin tiukkoihin vaatimuksiin sopeutumiseen myönnettävä valtiontuki kielletään, ellei se täytä 29 artiklassa asetettuja vaatimuksia. Mainitun 29 artiklan mukaisesti perustelluissa tapauksissa voidaan 29 artiklan 2 kohdan mukaisesti myöntää liitteessä I vahvistetut määrät ylittävää lisätukea.

94 artikla

Kansallinen lisärahoitus

Jäsenvaltioiden on annettava tiedoksi yhteisön tukea saavien maaseudun kehittämistoimenpiteiden lisärahoitukseen tarkoitettu valtiontuki, ja komissio hyväksyy sen tämän asetuksen säännösten mukaisesti osana 15 artiklassa tarkoitettua ohjelmatyötä. Näin ilmoitettuun tukeen ei sovelleta perustamissopimuksen 88 artiklan 3 kohdan ensimmäistä virkettä.

**IX OSASTO
SIIRTYMÄ- JA LOPPUSÄÄNNÖKSET**

95 artikla

Komitea

1. Komissiota avustaa maaseudun kehittämiskomitea, jäljempänä 'komitea'.
2. Jos tähän kohtaan viitataan, sovelletaan päätöksen 1999/468/EY 4 ja 7 artiklaa.
Päätöksen 1999/468/EY 4 artiklan 3 kohdassa säädetty ajanjakso on yksi kuukausi.
3. Komitea vahvistaa työjärjestyksensä.

96 artikla

Täytäntöönpanosäännöt

Tämän asetuksen eräissä säännöksissä esitettyjen toimenpiteiden lisäksi tämän asetuksen täytäntöönpanoa koskevat yksityiskohtaiset säännöt vahvistetaan 95 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua menettelyä noudattaen. Niihin sisältyvät erityisesti:

- a) ehdotettujen maaseudun kehittämisohjelmien esittäminen;
- b) maaseudun kehittämistoimenpiteitä koskevat vaatimukset.

97 artikla

Siirtymäsäännökset

Jos on tarpeen toteuttaa erityistoimenpiteitä, joilla voidaan helpottaa siirtymistä nykyisestä järjestelmästä tällä asetuksella perustettuun järjestelmään, tällaisia toimenpiteitä on toteutettava 95 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua menettelyä noudattaen.

Tällaisia toimenpiteitä toteutetaan erityisesti 1 päivän tammikuuta 2007 jälkeen päättyvän komission hyväksymän yhteisön nykyisen tuen yhdentämiseksi tässä asetuksessa säädettyyn maaseudun kehittämistukeen.

98 artikla
Kumoaminen

1. Kumotaan asetus (EY) N:o 1257/1999 1 päivästä tammikuuta 2007 alkaen.
Viittauksia kumottuun asetukseen pidetään viittauksina tähän asetukseen.
Kumottua asetusta sovelletaan edelleenkin toimiin, jotka komissio on hyväksynyt mainitun asetuksen nojalla ennen 1 päivää tammikuuta 2007.
2. Kumotaan neuvoston direktiivit ja päätökset asetuksen (EY) N:o 950/97 21 artiklan 2 kohdassa tarkoitettujen epäsuotuisten alueiden luettelojen vahvistamisesta ja muuttamisesta.

99 artikla
Voimaantulo

Tämä asetus tulee voimaan [...] päivänä sen jälkeen, kun se on julkaistu *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*.

Sitä sovelletaan yhteisön tukeen 1 päivästä tammikuuta 2007.

Asetuksen 10 artiklaa sovelletaan kuitenkin tämän asetuksen voimaantulopäivästä.

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.

Tehty Brysselissä

Neuvoston puolesta
Puheenjohtaja

LIITE I**TUKIMÄÄRÄT JA -PROSENTIT**

Artikla	Tarkoitus	Määrä euroina tai prosentteina	
21 kohta 2	Aloitustuki	40 000	
22 kohta 3	Varhaiseläke	18 000 180 000 4 000 40 000	Luopujaa kohti vuodessa Kokonaistuki luopujaa kohti Työntekijää kohti vuodessa Kokonaistuki työntekijää kohti
23 kohta 2	Neuvontapalvelut	80 % 1 500	Tukikelpoisista kustannuksista neuvontapalvelua kohti Tukikelpoinen enimmäismäärä
25 kohta 2	Tuki-intensiteetti maatalojen nykyaikaistamiseksi	60 % 50 % 50 % 40 % 75 %	Tukikelpoisten investointien määrästä nuorta viljelijää kohti 34 artiklan a kohdan i, ii ja iii alakohdassa tarkoitetuilla alueilla Tukikelpoisten investointien määrästä muita viljelijöitä kohti 34 artiklan a kohdan i, ii ja iii alakohdassa tarkoitetuilla alueilla Tukikelpoisten investointien määrästä nuorta viljelijää kohti muilla alueilla Tukikelpoisten investointien määrästä muita viljelijöitä kohti muilla alueilla Tukikelpoisten investointien määrästä syrjäisimmillä alueilla ja Egeanmeren saarilla
26 kohta 3	Tuki-intensiteetti metsien taloudellisen arvon parantamiseksi	50 % 40 % 75 %	Tukikelpoisten investointien määrästä 34 artiklan a kohdan i, ii ja iii alakohdassa tarkoitetuilla alueilla Tukikelpoisten investointien määrästä muilla alueilla Tukikelpoisten investointien määrästä syrjäisimmillä alueilla

27 kohta 3	Tuki-intensiteetti maa- ja metsätaloustuotannon arvon lisäämiseksi	50 %	Tukikelpoisten investointien määrästä lähentymistavoitealueilla
		40 %	Tukikelpoisten investointien määrästä muilla alueilla
		65 %	Tukikelpoisten investointien määrästä syrjäisimmillä alueilla ja Egeanmeren saarilla
29 kohta 2	Tuen enimmäismäärä vaatimusten noudattamiseksi	10 000	Tilaa kohti
30 kohta 2	Tuen enimmäismäärä elintarvikkeiden laatujärjestelmiin osallistumiseksi	3 000	Tilaa kohti
31	Tuki-intensiteetti tiedotus- ja menekinedistämistoimia varten	70 %	Toimen tukikelpoisista kustannuksista
32 kohta 3	Enimmäismäärä osittaisille kotitarvetiloille	1 500	Tilaa kohti vuodessa
33 kohta 2	Tuottajaryhmät: enimmäismäärä prosentiosuutena hyväksymistä seuraavien ensimmäisten viiden vuoden aikana kaupan pidetystä tuotannosta Mutta ensimmäisten viiden vuoden osalta ei yli seuraavien määrien:	5 %, 5 %, 4 %, 3 % ja 2 % (*)	Vastaavasti 1., 2., 3., 4. ja 5. vuoden kaupan pidetystä, enintään 1 000 000 euron tuotannosta
		2,5 %, 2,5 %, 2,0 %, 1,5 % ja 1,5 %	Vastaavasti 1., 2., 3., 4. ja 5. vuoden kaupan pidetystä, yli 1 000 000 euron tuotannosta
		100 000	Ensimmäisenä vuonna
		100 000	Toisena vuonna
		80 000	Kolmantena vuonna
		60 000	Neljäntenä vuonna
50 000	Viidentenä vuonna		
35 kohta 3	Luonnonhaittakorvauksen vähimmäismäärä	25	KMM-hehtaaria kohti
	Luonnonhaittakorvauksen enimmäismäärä	250	KMM-hehtaaria kohti
	Enimmäiskorvaus alueilla, joilla esiintyy muita haittoja	150	KMM-hehtaaria kohti

36	Natura 2000 -tuen enimmäisennakko enintään viideksi vuodeksi	500 (**)	KMM-hehtaaria kohti
	Tavanomainen Natura 2000 -tuen enimmäismäärä	200 (**)	KMM-hehtaaria kohti
37 kohta 4	Vuotuinen sato	600 (**)	Hehtaaria kohti
	Erikoistuneet monivuotiset viljelmät	900 (**)	Hehtaaria kohti
	Maan muu käyttö	450 (**)	Hehtaaria kohti
	Rodut, jotka ovat uhanalaisia kasvatuksesta luopumisen vuoksi	200 (**)	Nautayksikköä kohti
	Eläinten hyvinvointi	500	Nautayksikköä kohti
40 kohta 1, toinen alakohta	Metsityksestä johtuvien tulonmenetysten korvaamiseksi maksettavan vuotuisen palkkion enimmäismäärä		
	– viljelijöille ja näiden yhdistyksille	500	Hehtaaria kohti
	– muulle yksityisoikeudelliselle henkilölle	150	Hehtaaria kohti
40 kohta 4, 41 kohta 4 ja 42 kohta 3	– Tuki-intensiteetti perustamiskustannuksista	50 %	Tukikelpoisista investoinneista 34 artiklan a kohdan i, ii ja iii alakohdassa tarkoitetuilla alueilla
	–	40 %	Tukikelpoisista investoinneista muilla alueilla
	–	75 %	Tukikelpoisista investoinneista syrjäisimmillä alueilla
43 ja 44 kohta 2	– Natura 2000 ja vuotuinen metsätalouden ympäristötuki		
	– Tuki vähintään	40	Hehtaaria kohti
	– Tuki enintään	200	Hehtaaria kohti

(*) Maltan osalta komissio voi vahvistaa tuen vähimmäismäärän tuotantosektoreille, joilla kokonaistuotos on äärimmäisen pieni.

(**) Näitä määriä voidaan poikkeustapauksissa korottaa ottaen huomioon maaseudun kehittämissuunnitelmissa perusteltavat erityisolosuhteet.

LIITE II

Maksusitoumusmäärärahat vuosiksi 2007–2013

(70 artiklan 1 kohta)

(*miljoonaa euroa* – vuoden 2004 hintoina)

Vuosi	2007	2008	2009	2010	2011	2012	2013
	11 759	12 235	12 700	12 825	12 952	13 077	13 205

FICHE FINANCIÈRE LÉGISLATIVE

Domaines politiques: Agriculture et développement rural

Activité: Développement rural

DENOMINATION DE L'ACTION: REGLEMENT DU CONSEIL CONCERNANT LE SOUTIEN AU DEVELOPPEMENT RURAL PAR LE FONDS EUROPEEN AGRICOLE POUR LE DEVELOPPEMENT RURAL (FEADER)

1. LIGNE(S) BUDGÉTAIRE(S) + INTITULÉ(S)

2. DONNÉES CHIFFRÉES GLOBALES

2.1 Enveloppe totale de l'action (partie B): 88 753,- millions d'euros en CE (prix constant 2004)

2.2 Période d'application: du 1 janvier 2007 au 31 décembre 2013

2.3 Estimation globale pluriannuelle des dépenses:

a) Échéancier crédits d'engagement/crédits de paiement (intervention financière)
(*cf. point 6.1.1*)

millions d'euros (à la 3e décimale)

	Année 2007	Année 2008	Année 2009	Année 2010	Année 2011	Année 2012	Année 2013 et exercices suivants
Crédits d'engagement	11 724	12 198	12 662	12 787	12 913	13 038	13 165
Crédits de paiement	3 426	7 317	7 696	9 091	10 738	12 133	38 086

b) Assistance technique et administrative (ATA) et dépenses d'appui (DDA)
(*cf. point 6.1.2*)

CE	35	37	38	38	39	39	40
CP	35	37	38	38	39	39	40

Sous-total a+b							
CE	11 759	12 235	12 700	12 825	12 952	13 077	13 205
CP	3 461	7 354	7 734	9 129	10 777	12 172	38 086

c) Incidence financière globale des ressources humaines et autres dépenses de fonctionnement (*cf. points 7.2 et 7.3*)

CE/CP							
--------------	--	--	--	--	--	--	--

TOTAL a+b+c							
CE							
CP							

2.4 Compatibilité avec la programmation financière et les perspectives financières

[X] Proposition compatible avec la programmation financière 2007–2013.

Cette proposition nécessite une reprogrammation de la rubrique concernée des perspectives financières,

y compris, le cas échéant, un recours aux dispositions de l'accord interinstitutionnel.

2.5 Incidence financière sur les recettes

[X] Aucune implication financière.

millions d'euros (à la première décimale)

Ligne budgétaire	Recettes	Avant l'action (année n-1)	Situation après l'action							
			Année n ³	n+1	n+2	n+3	n+4	n+5		
	a) <i>Recettes en termes absolus¹</i>									
	b) <i>Modification des recettes²</i>	Δ								

3. CARACTÉRISTIQUES BUDGÉTAIRES

Nature de la dépense		Nouvelle	Participation AELE	Participation pays candidats	Rubrique PF
DNO	CD	NON	NON		N° 2

4. BASE JURIDIQUE

Article 36 et 37 du traité.

5. DESCRIPTION ET JUSTIFICATION

5.1 Nécessité d'une intervention communautaire

5.1.1 Objectifs poursuivis

La politique de développement rural accompagne la politique commune relative aux marchés agricoles et elle contribue aux objectifs énoncés à l'article 33 du traité. La présente proposition établit le cadre de soutien du développement rural par l'Union européenne.

Le soutien de la Communauté en faveur d'un développement rural, financé par le Fonds agricole pour le développement rural (FEADER), contribuera à la réalisation des objectifs suivants :

- l'amélioration de la compétitivité de l'agriculture et de la sylviculture par un soutien à la restructuration ;
- l'amélioration de l'environnement et l'espace rural par le soutien à la gestion du territoire ;
- l'amélioration de la qualité de la vie dans les zones rurales et l'encouragement de la diversification des activités économiques.

5.1.2 Dispositions prises relevant de l'évaluation ex ante

(Il s'agit ici:

- a) *d'expliquer comment et quand l'évaluation ex ante a été effectuée (auteur, calendrier et si le(s) rapport(s) est/sont disponible(s) ou comment l'information correspondante a été collectée.*

Une étude d'impact a été élaborée et accompagne la proposition.

- b) *de décrire brièvement les constatations et enseignements tirés de l'évaluation ex ante)*

Les conclusions figurent à la partie 5 de l'étude d'impact.

5.1.3 Dispositions prises à la suite de l'évaluation ex post

(Dans le cas du renouvellement d'un programme, il s'agit aussi de décrire brièvement les enseignements à tirer d'une évaluation intérimaire ou ex post.)

Voir partie 5 de l'étude d'impact.

5.2 Actions envisagées et modalités de l'intervention budgétaire

La politique de développement rural sera implémentée par des programmes pluriannuels couvrant la période 2007 – 2013. Ils seront articulés autour de 3 axes prioritaires et de l'axe LEADER conformément aux dispositions des titres III et IV de la proposition.

5.3 Modalités de mise en œuvre

Les programmes de développement rural sont établis et présentés à la Commission par les Etats membres à l'issue d'une concertation avec les partenaires régionaux, locaux, économiques et sociaux. L'Etat membre peut présenter soit un seul programme couvrant tout son territoire soit un programme par région.

La Commission approuve les programmes en fonction de leur cohérence avec les orientations stratégiques de l'Union sur le développement rural, le plan stratégique national présenté par l'Etat membre, ainsi qu'avec le présent règlement. La mise en œuvre des programmes et leur contrôle relève de la gestion partagée (art. 53 du Règlement 1605/2002).

L'assistance technique à l'initiative de la Commission est implémentée en gestion directe.

6. INCIDENCE FINANCIÈRE

6.1 Incidence financière totale sur la partie B (pour toute la période de programmation)

(Le mode de calcul des montants totaux présentés dans le tableau ci-après doit être expliqué par la ventilation dans le tableau 6.2.)

6.1.1 Intervention financière

Crédits d'engagement en millions d'euros (à la 3e décimale)

Ventilation	Année 2007	2008	2009	2010	2011	2012	2013
Action 1							
Action 2							
etc.							
TOTAL	11 724	12 198	12 662	12 787	12 913	13 038	13 165

6.1.2 Assistance technique et administrative (ATA), dépenses d'appui (DDA) et dépenses TI (crédits d'engagement)

	Année 2007	2008	2009	2010	2011	2012	2013
1) Assistance technique et administrative (ATA):							
a) Bureaux d'assistance technique (BAT)							
b) Autre assistance technique et administrative: – intra-muros: – extra-muros: <i>dont pour la construction et la maintenance de systèmes de gestion informatisés:</i>							
Sous-total 1							
2) Dépenses d'appui (DDA):							
a) Études							
b) Réunion d'experts							
c) Information et publications							
Sous-total 2							
TOTAL	35	37	38	38	39	39	40

6.2. Calcul des coûts par mesure envisagée en partie B (pour toute la période de programmation)

(Dans le cas où il y a plusieurs actions, il y a lieu de donner, sur les mesures concrètes à prendre pour chaque action, les précisions nécessaires à l'estimation du volume et du coût des réalisations.)

Crédits d'engagement en millions d'euros (à la 3e décimale)

Ventilation	Type de réalisations /outputs (projets, dossiers ...)	Nombre de réalisations/ outputs (total pour années 1...n)	Coût unitaire moyen	Coût total (total pour années 1...n)
	1	2	3	4=(2X3)
<u>Action 1</u> – Mesure 1 – Mesure 2				
<u>Action 2</u> – Mesure 1 – Mesure 2 – Mesure 3 etc.				
COÛT TOTAL				

(Si nécessaire, expliquer le mode de calcul.)

7. INCIDENCE SUR LES EFFECTIFS ET LES DÉPENSES ADMINISTRATIVES

7.1. Incidence sur les ressources humaines

Types d'emplois		Effectifs à affecter à la gestion de l'action par utilisation des ressources existantes et/ou supplémentaires		Total	Description des tâches découlant de l'action
		Nombre d'emplois permanents	Nombre d'emplois temporaires		
Fonctionnaires ou agents temporaires	A B C				<i>(Si nécessaire, une description plus complète des tâches peut être annexée.)</i>
Autres ressources humaines					
Total					

7.2 Incidence financière globale des ressources humaines

Type de ressources humaines	Montants en euros	Mode de calcul *
Fonctionnaires Agents temporaires		
Autres ressources humaines (indiquer la ligne budgétaire)		
Total		

Les montants correspondent aux dépenses totales pour 12 mois.

7.3 Autres dépenses de fonctionnement découlant de l'action

Ligne budgétaire (n° et intitulé)	Montants en euros	Mode de calcul
Enveloppe globale (Titre A7) A0701 – Missions A07030 – Réunions A07031 – Comités obligatoires ⁽¹⁾ A07032 – Comités non obligatoires ⁽¹⁾ A07040 – Conférences A0705 – Études et consultations Autres dépenses (indiquer lesquelles)		
Systèmes d'information (A-5001/A-4300)		
Autres dépenses – partie A (indiquer lesquelles)		
Total		

Les montants correspondent aux dépenses totales de l'action pour 12 mois.

⁽¹⁾ Préciser le type de comité ainsi que le groupe auquel il appartient.

I.	Total annuel (7.2 + 7.3)	euros
II.	Durée de l'action	années
III.	Coût total de l'action (I x II)	euros

(Dans l'estimation des ressources humaines et administratives nécessaires pour l'action, les DG/services devront tenir compte des décisions arrêtées par la Commission lors du débat

d'orientation et de l'approbation de l'avant-projet de budget (APB). Ceci signifie que les DG devront indiquer que les ressources humaines peuvent être couvertes à l'intérieur de la préallocation indicative prévue lors de l'adoption de l'APB.

Dans des cas exceptionnels où les actions visées n'étaient pas prévisibles lors de la préparation de l'APB, la Commission devra être saisie afin de décider si la mise en œuvre de l'action proposée peut être acceptée et selon quelles modalités (à travers une modification de la préallocation indicative, une opération ad hoc de redéploiement, un budget rectificatif et supplémentaire ou une lettre rectificative au projet de budget.)

Les besoins en ressources humaines et administratives seront couverts à l'intérieur de la dotation allouée à la DG gestionnaire dans le cadre de la procédure d'allocation annuelle.

8. SUIVI ET ÉVALUATION

8.1 Système de suivi

Il est défini aux articles 81 à 87.

8.2 Modalités et périodicité de l'évaluation prévue

Les programmes de développement rural font l'objet d'évaluations conformément aux dispositions des articles 88 à 91.

9. MESURES ANTIFRAUDE

Les Etats membres assument en premier ressort la responsabilité du contrôle financier des interventions. A cette fin, les Etats membres prennent toutes les dispositions et mesures nécessaires pour s'assurer de la réalité et régularité des opérations financées par le FEADER, prévenir et détecter les irrégularités, poursuivre et récupérer les fonds perdus en cas d'irrégularité. La Commission, pour sa part, s'assure de l'existence et du bon fonctionnement des systèmes de gestion et de contrôle dans les Etats membres et elle applique les corrections financières en cas de défaillance de ces systèmes. Il convient de noter que la procédure d'apurement des comptes s'applique.